

Dziennik Urzędowy L 262

Unii Europejskiej

Tom 49

Wydanie polskie

Legislacja

22 września 2006

Spis treści

I Akty, których publikacja jest obowiązkowa

- ★ Decyzja nr 1364/2006/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. ustanawiająca wytyczne dla transeuropejskich sieci energetycznych oraz uchylająca decyzję 96/391/WE i decyzję nr 1229/2003/WE 1

II Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa

Rada

2006/616/WE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 24 lipca 2006 r. w sprawie zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej Protokołu przeciwko przemytowi migrantów drogą lądową, morską i powietrzną, uzupełniającego Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej, dotycząca tych postanowień protokołu, które są objęte zakresem zastosowania art. 179 i 181a Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską 24

2006/617/WE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 24 lipca 2006 r. w sprawie zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej Protokołu przeciwko przemytowi migrantów drogą lądową, morską i powietrzną, uzupełniającego Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej, dotycząca tych postanowień protokołu, które są objęte zakresem zastosowania tytułu IV część III Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską 34

2006/618/WE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 24 lipca 2006 r. w sprawie zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej Protokołu o zapobieganiu, zwalczaniu oraz karaniu za handel ludźmi, w szczególności kobietami i dziećmi, uzupełniającego Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej, dotycząca tych postanowień protokołu, które są objęte zakresem zastosowania art. 179 i 181a Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską 44

- ★ Decyzja Rady z dnia 24 lipca 2006 r. w sprawie zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej Protokołu o zapobieganiu, zwalczaniu oraz karaniu za handel ludźmi, w szczególności kobietami i dziećmi, uzupełniającego Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej, dotycząca tych postanowień protokołu, które są objęte zakresem zastosowania tytułu IV część III Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską 51

I

(Akty, których publikacja jest obowiązkowa)

DECYZJA NR 1364/2006/WE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

z dnia 6 września 2006 r.

ustanawiająca wytyczne dla transeuropejskich sieci energetycznych oraz uchylająca decyzję 96/391/WE i decyzję nr 1229/2003/WE

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 156,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

po konsultacji z Komitetem Regionów,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Od czasu przyjęcia decyzji nr 1229/2003/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2003 r. ustanawiającej zbiór wytycznych dla transeuropejskich sieci energetycznych ⁽³⁾ powstała potrzeba pełnego włączenia nowych Państw Członkowskich, państw przystępujących i państw kandydujących do tych wytycznych oraz dostosowania ich, w odpowiednich przypadkach, do nowej polityki bliskości Unii Europejskiej.
- (2) Priorytety dotyczące transeuropejskich sieci energetycznych wynikają z utworzenia bardziej otwartego i konkurencyjnego wewnętrznego rynku energii, będącego rezultatem wprowadzenia w życie dyrektywy 2003/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2003 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej ⁽⁴⁾ oraz dyrektywy 2003/55/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2003 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego ⁽⁵⁾. Te priorytety idą w ślad za konkluzjami z posiedzenia Rady Europejskiej w Sztokholmie w dniach 23–24 marca 2001 r. dotyczącego rozwoju infrastruktury niezbędnej do funkcjonowania rynku energii. Należy dołożyć szczególnych starań, aby poprzez realizację celu zwiększonego wykorzystania odnawialnych źródeł energii przyczyniać się do wspierania polityki zrównoważonego rozwoju.

Niemniej jednak cel ten powinien zostać osiągnięty bez stwarzania niewspółmiernych zakłóceń normalnej równowagi rynkowej. Należy również jak najpełniej uwzględnić cele polityki transportowej Wspólnoty, a w szczególności możliwość zmniejszenia ruchu drogowego dzięki zastosowaniu rurociągów.

- (3) Niniejsza decyzja służy zbliżeniu się do celu, jakim jest osiągnięcie poziomu międzysystemowych połączeń sieci elektroenergetycznych pomiędzy Państwami Członkowskimi uzgodnionego podczas posiedzenia Rady Europejskiej w Barcelonie w dniach 15. i 16. marca 2002 r., a przez to do poprawy niezawodności i integralności sieci oraz zapewnienia bezpieczeństwa dostaw i należytego funkcjonowania rynku wewnętrznego.
- (4) Co do zasady, budowa i utrzymanie infrastruktury energetycznej powinny podlegać zasadom rynkowym. Pozostaje to w zgodzie ze wspólnymi zasadami realizacji rynku wewnętrznego energii oraz wspólnymi zasadami w zakresie prawa konkurencji, których celem jest utworzenie bardziej otwartego i konkurencyjnego rynku wewnętrznego energii. Wsparcie finansowe Wspólnoty dla budowy i utrzymania powinno więc mieć miejsce jedynie w szczególnie wyjątkowych przypadkach, zaś wyjątki takie powinny być należycie uzasadnione.
- (5) Należy stworzyć i utrzymywać infrastrukturę energetyczną umożliwiającą efektywne funkcjonowanie wewnętrznego rynku energii, z uwzględnieniem istniejących procedur konsultowania się z osobami dotkniętymi przez budowę tej infrastruktury, nie wycofując się z kryteriów strategicznych i, w odpowiednich przypadkach, kryteriów dotyczących usług powszechnych oraz zobowiązań z tytułu świadczenia usług publicznych.
- (6) W świetle potencjalnych synergii pomiędzy sieciami przesyłu gazu ziemnego i gazów olefinowych należy zwrócić należytą uwagę na rozwój i integrację sieci przesyłu gazów olefinowych w celu zaspokojenia zapotrzebowania przemysłu Wspólnoty na te gazy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 241 z 28.9.2004, str. 17.

⁽²⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 7 czerwca 2005 r. (Dz.U. C 124 E z 25.5.2006, str. 68). Wspólne stanowisko Rady z dnia 1 grudnia 2005 r. (Dz.U. C 80 E z 4.4.2006, str. 1). Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 4 kwietnia 2006 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 24 lipca 2006 r.

⁽³⁾ Dz.U. L 176 z 15.7.2003, str. 11.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 176 z 15.7.2003, str. 37. Dyrektywa zmieniona dyrektywą Rady 2004/85/WE (Dz.U. L 236 z 7.7.2004, str. 10).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 176 z 15.7.2003, str. 57.

- (7) Priorytety dla transeuropejskich sieci energetycznych wynikają również ze wzrostu znaczenia transeuropejskich sieci energetycznych dla bezpieczeństwa i dywersyfikacji dostaw energii we Wspólnocie, włączenia sieci energetycznych nowych Państw Członkowskich i państw przystępujących i kandydujących oraz zapewnienia skoordynowanego działania sieci energetycznych we Wspólnocie i w krajach sąsiadujących po konsultacji z zainteresowanymi Państwami Członkowskimi. Kraje sąsiadujące ze Wspólnotą odgrywają istotną rolę w jej polityce energetycznej. Zaspokajają one większą część zapotrzebowania Wspólnoty na gaz ziemny, są kluczowymi partnerami w przesyłaniu energii pierwotnej do Wspólnoty, a także w coraz większym stopniu będą się stawać ważnymi uczestnikami wspólnego rynku wewnętrznego gazu ziemnego i energii elektrycznej.
- (8) Wśród projektów odnoszących się do transeuropejskich sieci energetycznych niezbędne jest wyróżnienie projektów priorytetowych, które są szczególnie istotne dla funkcjonowania rynku wewnętrznego energii lub dla bezpieczeństwa dostaw energii. W przypadku projektów o najwyższym priorytecie należy ponadto przygotować deklarację znaczenia europejskiego i w razie potrzeby wprowadzić ściślejszą koordynację.
- (9) W celu gromadzenia informacji wymaganych na mocy niniejszej decyzji Komisja i Państwa Członkowskie powinny w miarę możliwości wykorzystywać dostępne już informacje dotyczące projektów, uznanych za leżące w interesie Europy, aby uniknąć powielania działań. Na przykład informacje te mogą być już dostępne w kontekście rozporządzenia Rady (WE) nr 2236/95 z dnia 18 września 1995 r. ustanawiającego ogólne zasady przyznawania pomocy finansowej Wspólnoty w zakresie sieci transeuropejskich⁽¹⁾, w kontekście innych przepisów wspólnotowych zapewniających współfinansowanie projektów sieci transeuropejskiej i decyzji zatwierdzających poszczególne projekty w ramach tego prawodawstwa oraz w kontekście dyrektyw 2003/54/WE i 2003/55/WE.
- (10) Procedura identyfikacji projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania w zakresie transeuropejskich sieci energetycznych powinna zapewnić harmonijne stosowanie rozporządzenia (WE) nr 2236/95. Procedura ta powinna rozróżniać dwa poziomy: poziom pierwszy ustalający ograniczoną liczbę kryteriów identyfikacji takich projektów oraz poziom drugi opisujący projekty w sposób szczegółowy zwany „specyfikacją”.
- (11) Odpowiedni priorytet przy finansowaniu na mocy rozporządzenia (WE) nr 2236/95 należy nadawać projektom uznanym za leżące w interesie Europy. Zgłaszając projekty w ramach innych instrumentów finansowych Wspólnoty, Państwa Członkowskie powinny zwracać szczególną uwagę na projekty uznane za leżące w interesie Europy.
- (12) Dla większości projektów uznanych za leżące w interesie Europy znacznym opóźnieniem bieżącym lub przyszłym może być spodziewane opóźnienie wynoszące od jednego do dwóch lat.
- (13) Ponieważ specyfikacje projektów podlegają zmianom, mogą być one określone jedynie orientacyjnie. Komisja powinna zatem być uprawniona do ich aktualizacji. Ponieważ projekty mogą mieć znaczące konsekwencje polityczne, gospodarcze i środowiskowe, istotne jest uzyskanie odpowiedniej równowagi pomiędzy nadzorem legislacyjnym a elastycznością przy określaniu projektów, które zasługują na ewentualne wsparcie ze strony Wspólnoty.
- (14) W przypadku gdy projekty uznane za leżące w interesie Europy, odcinki albo grupy takich projektów napotykają trudności przy realizacji, koordynator europejski mógłby wspomóc proces poprzez zachęcanie do współpracy między wszystkimi zainteresowanymi stronami oraz poprzez zapewnienie odpowiedniego monitorowania postępów, by informować o nich Wspólnotę. Na wniosek zainteresowanych Państw Członkowskich usługi koordynatora europejskiego powinny być również udostępniane na potrzeby innych projektów.
- (15) Państwa Członkowskie powinny być zachęcane do koordynowania wdrażania określonych projektów, w szczególności projektów lub odcinków projektów transgranicznych.
- (16) Należy stworzyć korzystniejsze warunki rozwoju i tworzenia transeuropejskich sieci energetycznych, głównie poprzez stymulowanie współpracy technicznej pomiędzy podmiotami odpowiedzialnymi za sieci, poprzez ułatwianie wdrożenia procedur autoryzacji stosowanych w przypadku projektów dotyczących sieci w Państwach Członkowskich, aby ograniczyć opóźnienia, oraz poprzez zastosowanie, w stosownych przypadkach, dostępnych dla projektów sieciowych funduszy, instrumentów i programów finansowych Wspólnoty. Wspólnota powinna wspierać środki podejmowane przez Państwa Członkowskie dla osiągnięcia tego celu.
- (17) Ponieważ głównym celem budżetu przeznaczanego na transeuropejskie sieci energetyczne jest finansowanie studiów wykonalności, finansowanie samych międzysystemowych połączeń sieciowych, a w szczególności sieci międzyregionalnych, powinno się odbywać z pomocą Funduszy Strukturalnych Wspólnoty oraz innych programów i instrumentów finansowych.
- (18) Określenie projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, ich specyfikacji oraz projektów priorytetowych, w szczególności leżących w interesie Europy, powinno pozostawać bez uszczerbku dla wyników oceny oddziaływania na środowisko samych projektów, ich planów lub programów.

⁽¹⁾ Dz.U. L 228 z 23.9.1995, str. 1. Rozporządzenie zmienione ostatnio rozporządzeniem (WE) nr 1159/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 191 z 22.7.2005, str. 16).

- (19) Środki niezbędne do wdrożenia niniejszej decyzji należy przyjąć zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji⁽¹⁾.
- (20) Komisja powinna sporządzać okresowe sprawozdanie z wdrożenia niniejszej decyzji.
- (21) Informacje podlegające wymianie lub zgłoszeniu Komisji na mocy postanowień niniejszej decyzji są prawdopodobnie w dużej mierze w posiadaniu przedsiębiorstw. Państwa Członkowskie powinny zatem nawiązać współpracę z tymi przedsiębiorstwami w celu uzyskania tych informacji.
- (22) Ponieważ niniejsza decyzja obejmuje ten sam przedmiot i ma ten sam zakres zastosowania co decyzja Rady 96/391/WE z dnia 28 marca 1996 r. ustanawiająca zbiór środków mających na celu stworzenie bardziej korzystnych warunków rozwoju sieci transeuropejskich w sektorze energetycznym⁽²⁾ oraz decyzja nr 1229/2003/WE, obie te decyzje powinny zostać uchylone,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsza decyzja określa charakter i zakres działań Wspólnoty mających na celu ustanowienie wytycznych dla transeuropejskich sieci energetycznych. Ustanawia ona zbiór wytycznych obejmujących cele, priorytety i ogólne kierunki działań Wspólnoty w zakresie transeuropejskich sieci energetycznych. Wytyczne te określają projekty będące przedmiotem wspólnego zainteresowania oraz projekty priorytetowe w zakresie transeuropejskich sieci elektroenergetycznych i gazowych, w tym projekty leżące w interesie Europy.

Artykuł 2

Zakres stosowania

Niniejsza decyzja ma zastosowanie:

- 1) w zakresie sieci elektroenergetycznych do:
- a) wszystkich linii wysokiego napięcia, z wyjątkiem linii należących do sieci dystrybucyjnych, oraz do połączeń podmorskich, pod warunkiem że infrastruktura ta jest wykorzystywana do przesyłu lub połączenia międzyregionalnego lub międzynarodowego;
 - b) każdego urządzenia lub instalacji istotnych dla prawidłowego funkcjonowania danego systemu, w tym systemów zabezpieczeń, nadzoru i sterowania;
- 2) w zakresie sieci gazowych (służących do przesyłania gazu ziemnego i gazów olefinowych) do:
- a) gazociągów wysokociśnieniowych, z wyjątkiem gazociągów należących do sieci dystrybucyjnych, umożliwiających zaopatrywanie regionów Wspólnoty ze źródeł wewnętrznych lub zewnętrznych;

- b) podziemnych magazynów gazu przyłączonych do wyżej wymienionych gazociągów wysokociśnieniowych;
- c) urządzeń odbiorczych, magazynowych i służących do regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego (LNG), jak również urządzeń do transportu LNG w zależności od ich ładowności;
- d) każdego urządzenia lub instalacji istotnych dla prawidłowego funkcjonowania danego systemu, w tym systemów zabezpieczeń, nadzoru i sterowania.

Artykuł 3

Cele

Wspólnota wspiera połączenia międzysystemowe, współpracę operacyjną i rozwój transeuropejskich sieci energetycznych oraz dostęp do takich sieci zgodnie z obowiązującym prawem wspólnotowym w celu:

- a) wspierania skutecznego funkcjonowania i rozwoju rynku wewnętrznego w ogólności oraz rynku wewnętrznego energii w szczególności, przy poparciu racjonalnego wytwarzania, transportu, dystrybucji i wykorzystania zasobów energetycznych oraz rozwoju i przyłączania zasobów energii odnawialnej w celu obniżenia kosztów energii ponoszonych przez odbiorców oraz przyczyniania się do dywersyfikacji źródeł energii;
- b) ułatwienia rozwoju i ograniczenia odizolowania regionów mniej uprzywilejowanych i wyspiarskich Wspólnoty i przyczyniania się w ten sposób do wzmocnienia spójności gospodarczej i społecznej;
- c) wzmocnienia bezpieczeństwa dostaw energii, na przykład przez zacieśnienie stosunków z państwami trzecimi w sektorze energetycznym we wspólnym interesie zainteresowanych stron, szczególnie w ramach Traktatu Karty Energetycznej oraz umów o współpracy zawartych przez Wspólnotę;
- d) przyczyniania się do zrównoważonego rozwoju i ochrony środowiska, w tym przez wykorzystanie energii ze źródeł odnawialnych oraz zmniejszanie zagrożeń dla środowiska, związanych z transportem i przesyłem energii.

Artykuł 4

Priorytety działania

Priorytety działania Wspólnoty dotyczące transeuropejskich sieci energetycznych są zgodne z zasadą zrównoważonego rozwoju i są następujące:

- 1) zarówno dla sieci elektroenergetycznych, jak i gazowych:
- a) przystosowanie i rozwój sieci energetycznych w celu wsparcia funkcjonowania rynku wewnętrznego energii, a w szczególności rozwiązywania problemu „wąskich gardeł”, zwłaszcza transgranicznych, ograniczeń przesyłowych i brakujących połączeń, jak również uwzględnienie potrzeb wynikających z funkcjonowania rynku wewnętrznego energii elektrycznej i gazu ziemnego, a także rozszerzenia Unii Europejskiej;

⁽¹⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23. Decyzja zmieniona decyzją 2006/512/WE (Dz.U. L 200 z 22.7.2006, str. 11).

⁽²⁾ Dz.U. L 161 z 29.6.1996, str. 154.

- b) tworzenie sieci energetycznych w regionach wyspiarskich, odizolowanych, peryferyjnych i ultraperyferyjnych, przy jednoczesnym wspieraniu dywersyfikacji źródeł energii oraz wykorzystywaniu odnawialnych źródeł energii, wraz z połączeniem takich sieci, w razie potrzeby;
- 2) dla sieci elektroenergetycznych:
- a) przystosowanie i rozwój sieci w celu ułatwienia integracji oraz przyłączania wytwarzania energii ze źródeł odnawialnych;
- b) zapewnienie współpracy operacyjnej sieci elektroenergetycznych wewnątrz Wspólnoty oraz z sieciami krajów przystępujących, kandydujących oraz innych krajów w Europie oraz krajów basenu Morza Śródziemnego i Morza Czarnego;
- 3) dla sieci gazowych:
- a) rozwój sieci gazu ziemnego w celu zaspokojenia popytu Wspólnoty na gaz ziemny oraz kontrolowania systemów dostaw gazu ziemnego;
- b) zapewnienie współpracy operacyjnej sieci gazowych wewnątrz Wspólnoty oraz z sieciami krajów przystępujących, kandydujących oraz innych krajów w Europie, krajów basenu Morza Śródziemnego, Morza Czarnego oraz Morza Kaspijskiego, jak również z regionu Bliskiego Wschodu i Zatoki Perskiej, a także dywersyfikacja źródeł i tras zaopatrzenia w gaz ziemny.

Artykuł 5

Kierunki działania

Ogólne kierunki działania Wspólnoty dotyczące transeuropejskich sieci energetycznych są następujące:

- a) określenie projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania i projektów priorytetowych, w tym projektów leżących w interesie Europy;
- b) stworzenie korzystniejszych warunków rozwoju tych sieci.

Artykuł 6

Projekty będące przedmiotem wspólnego zainteresowania

1. Kryteria rodzajowe stosowane przy podejmowaniu decyzji w sprawie identyfikacji, zmian, specyfikacji lub wniosków o uaktualnienie projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania są następujące:

- a) projekt mieści się w zakresie stosowania określonym w art. 2;
- b) projekt odpowiada celom i priorytetom działania określonym odpowiednio w art. 3 i 4;
- c) projekt wykazuje potencjalne uzasadnienie ekonomiczne.

Ocena uzasadnienia ekonomicznego opiera się na analizie kosztów i korzyści, uwzględniającej wszystkie koszty i korzyści, włączając również te średnio- lub długoterminowe, związane z aspektami środowiskowymi, bezpieczeństwem dostaw oraz przyczynianiem się do spójności gospodarczej i społecznej. Projekty będące przedmiotem wspólnego zainteresowania, które dotyczą terytorium Państwa Członkowskiego, wymagają zgody danego Państwa.

2. Dodatkowe kryteria identyfikacji projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania są określone w załączniku II. Wszelkie zmiany dodatkowych kryteriów określających projekty będące przedmiotem wspólnego zainteresowania określonych w załączniku II, są ustalane zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 251 Traktatu.

3. Jedynie projekty wymienione w załączniku III, które spełniają kryteria zawarte w ust. 1 oraz kryteria określone w załączniku II, kwalifikują się do uzyskania pomocy finansowej Wspólnoty przewidzianej w rozporządzeniu (WE) nr 2236/95.

4. Orientacyjne specyfikacje projektów, zawierające ich szczegółowy opis oraz, w stosownych przypadkach, opis geograficzny, są określone w załączniku III. Specyfikacje te są aktualizowane zgodnie z procedurą określoną w art. 14 ust. 2. Aktualizacje mają charakter techniczny i ograniczają się do technicznych zmian projektu, modyfikacji części określonej trasy lub ograniczonej adaptacji lokalizacji projektu.

5. Państwa Członkowskie podejmują wszelkie środki, które uznają za niezbędne do ułatwienia i przyspieszenia ukończenia projektów stanowiących przedmiot wspólnego zainteresowania oraz zminimalizowania opóźnień przy przestrzeganiu prawa wspólnotowego i międzynarodowych konwencji o ochronie środowiska, szczególnie w przypadku projektów uznanych za leżące w interesie Europy. W szczególności szybko dopełnia się koniecznych procedur udzielania zezwoleń.

6. W przypadkach gdy części projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania jest umiejscowiona na terytorium państw trzecich, Komisja może, za zgodą zainteresowanych Państw Członkowskich, w stosownych przypadkach przedłożyć wnioski w ramach zarządzania umowami między Wspólnotą a tymi państwami trzecimi oraz zgodnie z Traktatem Karty Energetycznej oraz innymi umowami wielostronnymi wiążącymi państwa trzecie będące sygnatariuszami tego Traktatu, aby projekty te były również uznawane za przedmiot wspólnego zainteresowania przez zainteresowane państwa trzecie w celu ułatwienia ich wdrożenia.

Artykuł 7

Projekty priorytetowe

1. Projekty będące przedmiotem wspólnego zainteresowania, o których mowa w art. 6 ust. 3, i włączone w osie projektów priorytetowych określone w załączniku I mają pierwszeństwo w uzyskaniu pomocy finansowej Wspólnoty udzielanej na mocy rozporządzenia (WE) nr 2236/95. Zmiany w załączniku I są ustalane zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 251 Traktatu.

2. W odniesieniu do projektów inwestycji transgranicznych Państwa Członkowskie podejmują kroki niezbędne do zapewnienia, zgodnie z krajowymi procedurami uzyskania pozwoleń, traktowania faktu zwiększania przez takie projekty mocy połączeń międzysystemowych pomiędzy dwoma lub więcej Państwami Członkowskimi, a co za tym idzie – wzmacniania bezpieczeństwa dostaw w Europie, jako kryterium oceny przez właściwe organy krajowe.

3. Zainteresowane Państwa Członkowskie oraz Komisja dołożą starań, każde w zakresie swych kompetencji, wraz z odpowiedzialnymi przedsiębiorstwami, w celu wspomagania realizacji projektów priorytetowych, w szczególności projektów transgranicznych.

4. Projekty priorytetowe są zgodne z zasadą zrównoważonego rozwoju oraz spełniają następujące kryteria:

- a) mają znaczący wpływ na funkcjonowanie rynku wewnętrznego w warunkach konkurencji; oraz/lub
- b) przyczyniają się do zwiększenia bezpieczeństwa dostaw we Wspólnocie; oraz/lub
- c) ich wynikiem jest zwiększenie wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych.

Artykuł 8

Projekty leżące w interesie Europy

1. Pewną liczbą projektów włączonych w osie projektów priorytetowych, o których mowa w art. 7, mających charakter transgraniczny lub wywierających istotny wpływ na możliwości przesyłu transgranicznego, uznaje się za leżące w interesie Europy. Wykaz tych projektów jest zawarty w załączniku I.

2. Wybierając projekty w ramach budżetu sieci transeuropejskich zgodnie z art. 10 rozporządzenia (WE) nr 2236/95, odpowiedni priorytet nadaje się projektom uznanym za leżące w interesie Europy.

3. Wybierając projekty w ramach innych wspólnotowych funduszy współfinansujących, szczególną uwagę zwraca się na projekty uznane za leżące w interesie Europy.

4. Jeżeli występuje lub może wystąpić znaczne opóźnienie w postępie prac nad projektem uznanym za leżący w interesie Europy, Komisja może zwrócić się do zainteresowanych Państw Członkowskich o zapewnienie podania w terminie trzech miesięcy przyczyn tego opóźnienia.

W przypadku projektów uznanych za leżące w interesie Europy, dla których wyznaczono koordynatora europejskiego, koordynator ten podaje w swoim sprawozdaniu przyczyny opóźnienia.

5. Pięć lat po ukończeniu projektu uznanego za leżący w interesie Europy lub jednego z jego odcinków Komisja wspierana przez komitet, o którym mowa w art. 14 ust. 1, dokonuje oceny tego projektu, łącznie z jego skutkami społeczno-gospodarczymi i środowiskowymi oraz skutkami dla wymiany handlowej pomiędzy Państwami Członkowskimi i skutkami dla spójności terytorialnej oraz trwałego rozwoju. Komisja powiadamia komitet wymieniony w art. 14 ust. 1 o wynikach tej oceny.

6. W przypadku każdego projektu uznanego za leżący w interesie Europy, a w szczególności w przypadku odcinków transgranicznych, zainteresowane Państwa Członkowskie podejmują stosowne kroki w celu zapewnienia:

- regularnej wymiany odnośnych informacji, oraz
- organizowania w razie potrzeby wspólnych posiedzeń koordynacyjnych.

Wspólne posiedzenia koordynacyjne organizowane są w miarę potrzeby w świetle szczególnych wymagań projektu, takich jak faza rozwojowa projektu oraz przewidywane lub napotkane trudności. Wspólne posiedzenia koordynacyjne zajmują się w szczególności procedurami oceny i konsultacji publicznych. Zainteresowane Państwa Członkowskie zapewniają powiadamianie Komisji o wspólnych posiedzeniach koordynacyjnych oraz o wymianie informacji.

Artykuł 9

Wdrażanie projektów leżących w interesie Europy

1. Projekty leżące w interesie Europy są realizowane w jak najkrótszym czasie.

Najpóźniej do dnia 12 kwietnia 2007 r. Państwa Członkowskie przedłożą Komisji sporządzony na podstawie projektu harmonogramu przedstawionego w tym celu przez Komisję, zaktualizowany harmonogram ukończenia tych projektów, w którym w miarę możliwości wyszczególnią:

- a) przewidywane przejście projektu przez procedurę zatwierdzenia planu;
- b) harmonogram studium wykonalności i etapu projektowego;
- c) wykonanie projektu; oraz
- d) przekazanie projektu do użytkowania.

2. W ścisłej współpracy z komitetem wymienionym w art. 14 ust. 1 Komisja składa co dwa lata sprawozdanie z postępów prac nad projektami wymienionymi w ust. 1.

W przypadku projektów uznanych za leżące w interesie Europy, dla których wyznaczono koordynatora europejskiego, sprawozdania składane co dwa lata zostają zastąpione sprawozdaniami rocznymi przedstawianymi przez koordynatora europejskiego.

Artykuł 10

Koordynator europejski

1. W przypadku gdy projekt uznany za leżący w interesie Europy ma znaczne opóźnienia lub napotyka trudności w realizacji, także w przypadku gdy zaangażowane są kraje trzecie, Komisja, w porozumieniu z zainteresowanymi Państwami Członkowskimi i po konsultacji z Parlamentem Europejskim, może wyznaczyć koordynatora europejskiego. W razie potrzeby Państwa Członkowskie mogą również wystąpić do Komisji o wyznaczenie koordynatora europejskiego do innych projektów dotyczących transeuropejskich sieci energetycznych.

2. Koordynator europejski wybierany jest w szczególności na podstawie znajomości instytucji europejskich, a także znajomości tematyki z zakresu polityki energetycznej i finansowania oraz oceny społeczno-ekonomicznej i środowiskowej głównych projektów.

3. Decyzja o wyznaczeniu koordynatora europejskiego określa sposób wykonywania jego zadań.

4. Koordynator europejski:

- a) wspiera europejski wymiar projektu i dialog transgraniczny między inicjatorami projektu a osobami zainteresowanymi;
- b) bierze udział w koordynowaniu procedur krajowych dotyczących konsultacji z osobami zainteresowanymi; oraz
- c) co roku składa Komisji sprawozdanie z postępu w realizacji projektu (projektów), do których został wyznaczony, a także jakichkolwiek trudności i przeszkód, które mogą spowodować istotne opóźnienia. Komisja przekazuje to sprawozdanie zainteresowanym Państwom Członkowskim.

5. Zainteresowane Państwa Członkowskie współpracują z koordynatorem europejskim w zakresie realizacji przez niego zadań, o których mowa w ust. 4.

6. Komisja może zwrócić się do koordynatora europejskiego o opinię podczas badania wniosków o finansowanie wspólnotowe projektów lub grup projektów, do których został on wyznaczony.

7. Aby uniknąć zbędnego obciążenia administracyjnego, stopień koordynacji musi być proporcjonalny do kosztów projektu.

Artykuł 11

Korzystniejsze warunki

1. W celu przyczynienia się do stworzenia korzystniejszych warunków rozwoju transeuropejskich sieci energetycznych i ich współpracy operacyjnej Wspólnota uwzględniła wysiłki Państw Członkowskich nakierowane na osiągnięcie tego celu, w przypadkach gdy jest to niezbędne, wspiera oraz przywiązuje największą wagę do następujących środków:

- a) współpraca techniczna pomiędzy podmiotami odpowiedzialnymi za transeuropejskie sieci energetyczne, w szczególności za właściwe funkcjonowanie połączeń, o których mowa w załączniku II pkt 1, 2 i 7;
- b) ułatwianie wprowadzania procedur udzielania zezwoleń dla projektów dotyczących transeuropejskich sieci energetycznych w celu zmniejszenia opóźnień, szczególnie w przypadku projektów uznanych za leżące w interesie Europy;
- c) wsparcie dla projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania poprzez wspólnotowe fundusze, instrumenty i programy finansowe odpowiednie dla tych sieci.

2. Komisja w ścisłej współpracy z zainteresowanymi Państwami Członkowskimi podejmuje wszelkie inicjatywy w celu wspierania koordynacji działań, o których mowa w ust. 1.

3. O środkach wymaganych do wdrożenia działań opisanych w ust. 1 lit. a) i b) decyduje Komisja zgodnie z procedurą opisaną w art. 14 ust. 2.

Artykuł 12

Oddziaływanie na konkurencję

Przy rozpatrywaniu projektów należy brać pod uwagę ich oddziaływanie na konkurencję oraz na bezpieczeństwo dostaw. Finansowanie prywatne lub finansowanie przez zainteresowane podmioty gospodarcze stanowi główne źródła finansowania i należy je popierać. Należy unikać wszelkich zakłóceń konkurencji między podmiotami rynkowymi, zgodnie z postanowieniami Traktatu.

Artykuł 13

Ograniczenia

1. Niniejsza decyzja pozostaje bez uszczerbku dla zobowiązań finansowych podjętych przez Państwo Członkowskie lub Wspólnotę.

2. Niniejsza decyzja pozostaje bez uszczerbku dla wyników oceny oddziaływania na środowisko projektów oraz planów lub programów, które określają przyszłe ramy udzielania pozwoleń dla takich projektów. Wyniki oceny oddziaływania na środowisko, w przypadkach gdy taka ocena jest wymagana zgodnie z właściwymi przepisami wspólnotowymi, są brane pod uwagę przed podjęciem decyzji o realizacji projektów, zgodnie z właściwymi przepisami wspólnotowymi.

Artykuł 14

Procedura komitetu

1. Komisja jest wspierana przez Komitet.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu zastosowanie znajdują art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8.

Okres przewidziany w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet przyjmuje swój regulamin.

Artykuł 15

Sprawozdanie

Co dwa lata Komisja opracowuje sprawozdanie z wykonywania niniejszej decyzji, które przedkłada Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu oraz Komitetowi Regionów.

W sprawozdaniu tym zwraca się uwagę na wdrożenie i postęp w realizacji projektów priorytetowych dotyczących połączeń transgranicznych, określonych w załączniku II pkt 2, 4 i 7, jak również na szczegółowe ustalenia dotyczące ich finansowania, w szczególności w zakresie wkładu finansowego Wspólnoty.

Artykuł 16

Uchylenie

Niniejszym uchyla się decyzję 96/391/WE oraz decyzję nr 1229/2003/WE.

Artykuł 17

Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Artykuł 18

Adresaci

Niniejsza decyzja skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu, dnia 6 września 2006 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

J. BORRELL FONTELLES
Przewodniczący

W imieniu Rady

P. LEHTOMÄKI
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

TRANSEUROPEJSKIE SIECI ENERGETYCZNE

Osie projektów priorytetowych, w tym miejsca projektów leżących w interesie Europy, zdefiniowanych w art. 7 i 8

Poniżej wymieniono projekty priorytetowe, w tym projekty leżące w interesie Europy, które mają być wykonane w ramach każdej osi projektów priorytetowych.

SIECI ELEKTROENERGETYCZNE

- EL.1. Francja — Belgia — Niderlandy — Niemcy:
wzmocnienie sieci elektroenergetycznej w celu rozwiązania ograniczeń przesyłowych w przepływie energii elektrycznej przez państwa Beneluksu.
W tym następujące projekty leżące w interesie Europy:
linia Avelin (F) — Avelgem (BE)
linia Moulaine (FR) — Aubange (BE).
- EL.2. Granice Włoch z Francją, Austrią, Słowenią i Szwajcarią:
zwiększenie zdolności przesyłowych elektroenergetycznych połączeń międzysystemowych.
W tym następujące projekty leżące w interesie Europy:
linia Lienz (AT) — Cordinano (IT)
nowe połączenie pomiędzy Włochami a Słowenią
linia Udine Ovest (IT) — Okroglo (SI)
linia S. Fiorano (IT) — Nave (IT) — Gorlago (IT)
linia Venezia Nord (IT) — Cordinano (IT)
linia St. Peter (AT) — Tauern (AT)
linia Südburgenland (AT) — Kainachtal (AT)
połączenie Austria — Włochy (Thaur-Brixen) poprzez tunel kolejowy Brenner.
- EL.3. Francja — Hiszpania — Portugalia:
zwiększanie zdolności przesyłowych elektroenergetycznych połączeń międzysystemowych między tymi państwami, jak również na Półwyspie Iberyjskim, oraz rozwój sieci w regionach wyspiarskich.
W tym następujące projekty leżące w interesie Europy:
linia Sentmenat (ES) — Bescanó (ES) — Baixas (FR)
linia Valdigem (PT) — Douro Internacional (PT) — Aldeadávila (ES) oraz obiekty w „Douro Internacional”.
- EL.4. Grecja — kraje bałkańskie — system UCTE:
rozwój infrastruktury elektroenergetycznej dla przyłączenia Grecji do systemu UCTE oraz umożliwienia rozwoju rynku energii elektrycznej w południowo-wschodniej Europie.
W tym następujący projekt leżący w interesie Europy:
linia Philippi (GR) — Hamidabad (TR).
- EL.5. Zjednoczone Królestwo — Europa kontynentalna i Europa Północna:
stworzenie/zwiększanie zdolności przesyłowych elektroenergetycznych połączeń międzysystemowych oraz ewentualna integracja zlokalizowanych na morzu elektrowni wiatrowych.
W tym następujący projekt leżący w interesie Europy:
kabel podmorski łączący Anglię (UK) z Niderlandami.
- EL.6. Irlandia — Zjednoczone Królestwo:
zwiększanie zdolności przesyłowych elektroenergetycznych połączeń międzysystemowych oraz ewentualna integracja zlokalizowanych na morzu elektrowni wiatrowych.
W tym następujący projekt leżący w interesie Europy:
kabel podmorski łączący Irlandię i Walię (UK).

- EL.7. Dania — Niemcy — Pierścień Bałtycki (obejmujący Norwegię — Szwecję — Finlandię — Danię — Niemcy — Polskę — państwa bałtyckie — Rosję):
zwiększanie zdolności przesyłowych elektroenergetycznych połączeń wzajemnych oraz ewentualna integracja zlokalizowanych na morzu elektrowni wiatrowych.
W tym następujące projekty leżące w interesie Europy:
linia Kassø (DK) — Hamburg/Dollern (DE)
linia Hamburg/Krümmel (DE) — Schwerin (DE)
linia Kassø (DK) — Revsing (DK) — Tjele (DK)
linia Vester Hassing (DK) — Trige (DK)
kabel podmorski Skagerrak 4 pomiędzy Danią a Norwegią
połączenie Polska — Litwa, łącznie z koniecznym wzmocnieniem polskiej sieci elektroenergetycznej oraz profilu Polska — Niemcy w celu umożliwienia uczestnictwa w wewnętrznym rynku energii
kabel podmorski między Finlandią a Estonią (Estlink)
kabel podmorski Fennoscan pomiędzy Finlandią a Szwecją
Halle/Saale (DE) — Schweinfurt (DE).
- EL.8. Niemcy — Polska — Republika Czeska — Słowacja — Austria — Węgry — Słowenia:
zwiększanie zdolności przesyłowych elektroenergetycznych połączeń międzysystemowych.
W tym następujące projekty leżące w interesie Europy:
linia Neuenhagen (DE) — Vierraden (DE) — Krajnik (PL)
linia Dürnröhr (AT) — Slavětice (CZ)
nowe połączenie międzysystemowe pomiędzy Niemcami a Polską
linia Velké Kapušany (SK) — Lemešany (SK) — Moldava (SK) — Sajóivánka (HU)
linia Gabčíkovo (SK) — Velký Ďur (SK)
linia Stupava (SK) — południowo-wschodni Wiedeń (AT).
- EL.9. Państwa Członkowskie regionu śródziemnomorskiego — Śródziemnomorski Pierścień Elektroenergetyczny:
zwiększanie zdolności przesyłowych międzysystemowych połączeń między Państwami Członkowskimi regionu śródziemnomorskiego a Marokiem — Algierią — Tunezją — Libią — Egiptem — krajami bliskowschodnimi — Turcją.
W tym następujący projekt leżący w interesie Europy:
połączenie elektroenergetyczne pomiędzy Tunezją a Włochami.

SIECI GAZOWE

- NG.1. Zjednoczone Królestwo — północna Europa kontynentalna, w tym Niemcy, Belgia, Dania, Szwecja i Niemcy — Polska — Litwa — Łotwa — Estonia — Finlandia — Rosja:
gazociągi mające połączyć niektóre z głównych źródeł dostaw gazu w Europie, poprawić współdziałanie sieci oraz zwiększyć bezpieczeństwo dostaw, w tym gazociągi przeprowadzone drogą morską z Rosji do UE i drogą lądową z Rosji do Polski i Niemiec, budowa nowych gazociągów i zwiększenie zdolności przesyłowej sieci w Niemczech, Danii i Szwecji oraz pomiędzy tymi państwami oraz w Polsce, Republice Czeskiej, Słowacji, Niemczech i Austrii oraz pomiędzy tymi państwami.
W tym następujące projekty leżące w interesie Europy:
gazociąg północnoeuropejski
gazociąg Jamał — Europa
gazociąg łączący Danię, Niemcy i Szwecję
zwiększenie zdolności przesyłowej na osi Niemcy — Belgia — Zjednoczone Królestwo.
- NG.2. Algieria — Hiszpania — Włochy — Francja — północna Europa kontynentalna:
budowa nowych gazociągów z Algierii do Hiszpanii, Francji i Włoch oraz zwiększanie zdolności przesyłowej sieci w Hiszpanii, Francji i Włoszech oraz między tymi państwami.
W tym następujące projekty leżące w interesie Europy:
gazociąg Algieria — Tunezja — Włochy
gazociąg Algieria — Włochy poprzez Sycylię i Korsykę, z odgałęzieniem do Francji
gazociąg Medgas (Algieria — Hiszpania — Francja — Europa kontynentalna).

- NG.3. Kraje basenu Morza Kaspijskiego — Bliski Wschód — Unia Europejska:
nowe sieci gazociągów do Unii Europejskiej z nowych źródeł, łącznie z gazociągami między Turcją a Grecją, Grecją a Włochami, Turcją a Austrią oraz Grecją, Słowenią i Austrią (poprzez Bałkany Zachodnie).
W tym następujące projekty leżące w interesie Europy:
gazociąg Turcja — Grecja — Włochy
gazociąg Turcja — Austria
- NG.4. Terminale skroplonego gazu ziemnego (LNG) w Belgii, Francji, Hiszpanii, Portugalii, Włoszech, Grecji, na Cyprze i w Polsce:
dywersyfikacja źródeł dostaw i punktów wejściowych, łącznie z podłączeniami terminali LNG do sieci przesyłowych.
- NG.5. Podziemne magazyny gazu ziemnego w Hiszpanii, Portugalii, Francji, we Włoszech, w Grecji oraz w regionie Morza Bałtyckiego:
zwiększanie pojemności w Hiszpanii, Francji, we Włoszech i w regionie Morza Bałtyckiego oraz budowa pierwszych obiektów w Portugalii, Grecji i na Litwie.
- NG.6. Państwa Członkowskie regionu śródziemnomorskiego — Wschodniośródziemnomorski Pierścień Gazowy:
zakładanie i zwiększanie przepustowości gazociągów między Państwami Członkowskimi regionu śródziemnomorskiego a Libią — Egiptem — Jordanią — Syrią — Turcją.
W tym następujący projekt leżący w interesie Europy:
gazociąg Libia — Włochy.
-

ZAŁĄCZNIK II

TRANSEUROPEJSKIE SIECI ENERGETYCZNE

Dodatkowe kryteria identyfikacji projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, o których mowa w art. 6 ust. 2

SIECI ELEKTROENERGETYCZNE

1. Rozwój sieci elektroenergetycznych w regionach wyspiarskich, odizolowanych, peryferyjnych i ultraperiferyjnych, przy jednoczesnym wspieraniu dywersyfikacji źródeł energii oraz zwiększeniu wykorzystania energii odnawialnej, jak również, w uzasadnionych przypadkach, przyłączeniu sieci elektroenergetycznych tych regionów:
 - Irlandia — Zjednoczone Królestwo (Walia)
 - Grecja (wyspy)
 - Włochy (Sardynia) — Francja (Korsyka) — Włochy (kontynent)
 - połączenia w regionach wyspiarskich, łącznie z przyłączeniem do kontynentu
 - połączenia w ultraperiferyjnych regionach Francji, Hiszpanii i Portugalii.
2. Rozwój połączeń elektroenergetycznych między Państwami Członkowskimi, potrzebny dla funkcjonowania rynku wewnętrznego oraz w celu zapewnienia pewności i niezawodności działania sieci elektroenergetycznych:
 - Francja — Belgia — Niderlandy — Niemcy
 - Francja — Niemcy
 - Francja — Włochy
 - Francja — Hiszpania
 - Portugalia — Hiszpania
 - Finlandia — Szwecja
 - Finlandia — Estonia — Łotwa — Litwa
 - Austria — Włochy
 - Włochy — Słowenia
 - Austria — Włochy — Słowenia — Węgry
 - Niemcy — Polska
 - Niemcy — Polska — Republika Czeska — Austria — Słowacja — Węgry
 - Węgry — Słowacja
 - Węgry — Austria
 - Polska — Litwa
 - Irlandia — Zjednoczone Królestwo (Irlandia Północna)
 - Austria — Niemcy — Słowenia — Węgry
 - Niderlandy — Zjednoczone Królestwo
 - Niemcy — Dania — Szwecja
 - Grecja — Włochy
 - Węgry — Słowenia
 - Malta — Włochy
 - Finlandia — Estonia
 - Włochy — Słowenia.
3. Rozwój połączeń elektroenergetycznych wewnątrz Państw Członkowskich, tam gdzie to jest potrzebne dla wykorzystania połączeń między Państwami Członkowskimi, dla funkcjonowania rynku wewnętrznego lub przyłączenia odnawialnych źródeł energii:
 - wszystkie Państwa Członkowskie.

4. Rozwój połączeń elektroenergetycznych z państwami niebędącymi członkami Unii Europejskiej, w szczególności z państwami kandydującymi, wnosząc w ten sposób wkład we współpracę operacyjną, pewność funkcjonowania i niezawodność sieci elektroenergetycznych lub dostaw energii elektrycznej wewnątrz Wspólnoty Europejskiej:
- Niemcy — Norwegia
 - Holandia — Norwegia
 - Szwecja — Norwegia
 - Zjednoczone Królestwo — Norwegia
 - Elektroenergetyczny Pierścień Bałtycki: Niemcy — Polska — Białoruś — Rosja — Litwa — Łotwa — Estonia — Finlandia — Szwecja — Norwegia — Dania
 - Norwegia — Szwecja — Finlandia — Rosja
 - Śródziemnomorski Pierścień Elektroenergetyczny: Francja — Hiszpania — Maroko — Algieria — Tunezja — Libia — Egipt — kraje bliskowschodnie — Turcja — Grecja — Włochy
 - Grecja — Turcja
 - Włochy — Szwajcaria
 - Austria — Szwajcaria
 - Węgry — Rumunia
 - Węgry — Serbia
 - Węgry — Chorwacja
 - Włochy — Tunezja
 - Grecja — kraje bałkańskie
 - Hiszpania — Maroko
 - Hiszpania — Andora — Francja
 - UE — kraje bałkańskie — Białoruś — Rosja — Ukraina
 - Czarnomorski Pierścień Elektroenergetyczny: Rosja — Ukraina — Rumunia — Bułgaria — Turcja — Gruzja
 - Bułgaria — Była Jugosłowiańska Republika Macedonii/Grecja — Albania — Włochy lub Bułgaria — Grecja — Włochy.
5. Działania poprawiające funkcjonowanie wzajemnie połączonych sieci elektroenergetycznych w obrębie rynku wewnętrznego, w szczególności wskazywanie wąskich gardeł i brakujących odcinków sieci, tworzenie rozwiązań w celu przeciwdziałania ograniczeniom przesyłowym oraz przyjęcie metod prognozowania i operowania sieciami elektroenergetycznymi:
- identyfikacja wąskich gardeł i brakujących połączeń, w szczególności transgranicznych, w sieciach elektroenergetycznych,
 - tworzenie rozwiązań dla zarządzania przepływem energii elektrycznej w celu przeciwdziałania problemowi ograniczeń przesyłowych wewnątrz sieci elektroenergetycznej,
 - przystosowanie metod prognozowania i operowania siecią elektroenergetyczną wymaganych dla prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego oraz wykorzystania w szerokim zakresie odnawialnych źródeł energii.

SIECI GAZOWE

6. Wprowadzenie gazu ziemnego do nowych regionów, głównie wyspiarskich, odizolowanych, peryferyjnych i ultraperiferyjnych, oraz rozwój sieci gazowych w tych regionach:
- Zjednoczone Królestwo (Irlandia Północna)
 - Irlandia
 - Hiszpania
 - Portugalia
 - Grecja
 - Szwecja
 - Dania
 - Włochy (Sardynia)
 - Francja (Korsyka)
 - Cypr
 - Malta
 - regiony ultraperiferyjne we Francji, Hiszpanii, Portugalii.

7. Rozbudowa połączeń gazowych w celu sprostania potrzebom rynku wewnętrznego lub wzmacniania bezpieczeństwa dostaw, w tym przyłączenie oddzielonych sieci gazu ziemnego i gazów olefinowych:
- Irlandia — Zjednoczone Królestwo
 - Francja — Hiszpania
 - Francja — Szwajcaria
 - Portugalia — Hiszpania
 - Austria — Niemcy
 - Austria — Węgry
 - Austria — Węgry — Słowacja — Polska
 - Polska — Republika Czeska
 - Słowacja — Republika Czeska — Niemcy — Austria
 - Austria — Włochy
 - Grecja — kraje bałkańskie
 - Austria — Węgry — Rumunia — Bułgaria — Grecja — Turcja
 - Francja — Włochy
 - Grecja — Włochy
 - Austria — Republika Czeska
 - Niemcy — Republika Czeska — Austria — Włochy
 - Austria — Słowenia — Chorwacja
 - Węgry — Chorwacja
 - Węgry — Rumunia
 - Węgry — Słowacja
 - Węgry — Ukraina
 - Słowenia — kraje bałkańskie
 - Belgia — Niderlandy — Niemcy
 - Zjednoczone Królestwo — Niderlandy — Niemcy
 - Niemcy — Polska
 - Dania — Zjednoczone Królestwo
 - Dania — Niemcy — Szwecja
 - Dania — Niderlandy.
8. Rozbudowa zdolności uzyskiwania LNG oraz magazynowania gazu ziemnego, potrzebnych do zaspokojenia popytu, sterowania systemami zasilania gazu oraz dywersyfikacji źródeł i tras dostawczych:
- wszystkie Państwa Członkowskie.
9. Rozbudowa zdolności przesyłowych gazu ziemnego (gazociągi dostawcze) potrzebnej do zaspokojenia popytu oraz dywersyfikacji dostaw ze źródeł wewnętrznych i zewnętrznych, a także tras dostaw:
- Nordycka Sieć Gazowa: Norwegia — Dania — Niemcy — Szwecja — Finlandia — Rosja — państwa bałtyckie — Polska
 - Algieria — Hiszpania — Francja
 - Rosja — Ukraina — UE
 - Rosja — Białoruś — Ukraina — UE
 - Rosja — Białoruś — UE
 - Rosja — Morze Bałtyckie — Niemcy
 - Rosja — państwa bałtyckie — Polska — Niemcy
 - Niemcy — Republika Czeska — Polska — Niemcy — inne Państwa Członkowskie
 - Libia — Włochy
 - Tunezja — Libia — Włochy
 - kraje basenu Morza Kaspijskiego — UE

- Rosja — Ukraina — Mołdowa — Rumunia — Bułgaria — Grecja — Słowenia — inne kraje bałkańskie
 - Rosja — Ukraina — Słowacja — Węgry — Słowenia — Włochy
 - Niderlandy — Niemcy — Szwajcaria — Włochy
 - Belgia — Francja — Szwajcaria — Włochy
 - Dania — Szwecja — Polska
 - Norwegia — Rosja — UE
 - Irlandia
 - Algieria — Włochy — Francja
 - Algieria — Tunezja — Włochy
 - Bliski Wschód — Wschodniośródziemnomorski Pierścień Gazowy — UE
 - instalacja mieszania gazu w Winksele (BE) na osi północ-południe (mieszanie gazu H z azotem)
 - zwiększenie zdolności przesyłowych na osi wschód-zachód: Zeebrugge (BE) — Eynatten (BE).
10. Działania poprawiające funkcjonowanie połączonych międzysystemowo sieci gazowych w obrębie rynku wewnętrznego i w państwach tranzytowych, w szczególności wskazywania wąskich gardeł i brakujących odcinków sieci, tworzenie rozwiązań w celu przeciwdziałania ograniczeniom przesyłowym oraz zastosowanie metod prognozowania i skutecznego oraz bezpiecznego funkcjonowania sieci gazowych:
- identyfikacja wąskich gardeł i brakujących połączeń, w szczególności transgranicznych, w sieciach gazowych,
 - tworzenie rozwiązań dla zarządzania przepływem gazu ziemnego w celu przeciwdziałania problemom ograniczeń przesyłowych wewnątrz sieci gazowych,
 - przystosowanie metod prognozowania i operowania siecią gazu ziemnego, potrzebnych dla funkcjonowania rynku wewnętrznego,
 - ogólne usprawnienie działania, bezpieczeństwa i niezawodności sieci gazu ziemnego w krajach tranzytowych.
11. Rozbudowa i integracja zdolności przesyłowych gazów olefinowych potrzebnych do zaspokojenia popytu w obrębie rynku wewnętrznego:
- wszystkie Państwa Członkowskie.
-

ZAŁĄCZNIK III

TRANSEUROPEJSKIE SIECI ENERGETYCZNE

Projekty będące przedmiotem wspólnego zainteresowania oraz ich specyfikacje, obecnie identyfikowane zgodnie z kryteriami określonymi w załączniku II

SIECI ELEKTROENERGETYCZNE

1. *Rozbudowa sieci elektroenergetycznych w regionach odizolowanych*
 - 1.1. Kabel podmorski Irlandia — Walia (UK)
 - 1.2. Połączenie południowych Cyklad (GR) (do systemu połączeniowego)
 - 1.3. Podmorskie połączenie kablowe 30 kV między wyspami Faial, Pico i S. Jorge (Azory, PT)
 - 1.4. Połączenie i wzmocnienie sieci w Terceira, Faial i S. Miguel (Azory, PT)
 - 1.5. Połączenie i wzmocnienie sieci na Maderze (PT)
 - 1.6. Kabel podmorski Sardynia (IT) — Włochy kontynentalne
 - 1.7. Kabel podmorski Korsyka (FR) — Włochy
 - 1.8. Połączenie Włochy kontynentalne — Sycylia (IT): podwojenie połączenia Sorgente (IT) — Rizziconi (IT)
 - 1.9. Nowe połączenia obejmujące Baleary i Wyspy Kanaryjskie (ES)
2. *Rozbudowa połączeń elektroenergetycznych między Państwami Członkowskimi*
 - 2.1. Linia Moulaine (FR) — Aubange (BE)
 - 2.2. Linia Avelin (F) — Avelgem (BE)
 - 2.3. Połączenie pomiędzy Niemcami a Belgią
 - 2.4. Linia Vigy (FR) — Marlenheim (FR)
 - 2.5. Linia Vigy (FR) — Uchtelfangen (DE)
 - 2.6. Transformator fazowy w La Praz (FR)
 - 2.7. Dalszy wzrost zdolności przesyłowej poprzez istniejące połączenia międzysystemowe między Francją a Włochami
 - 2.8. Nowe połączenia międzysystemowe między Francją a Włochami
 - 2.9. Nowe połączenie transpirenejskie pomiędzy Francją a Hiszpanią
 - 2.10. Połączenie Wschodnie Pireneje między Francją a Hiszpanią
 - 2.11. Połączenia między północną Portugalią a północno-zachodnią Hiszpanią
 - 2.12. Linia Sines (PT) — Alqueva (PT) — Balbao (ES)
 - 2.13. Połączenie pomiędzy południową Portugalią a południowo-zachodnią Hiszpanią
 - 2.14. Linia Valdigem (PT) — Douro Internacional (PT) — Aldeadávila (ES) oraz obiekty w „Douro Internacional”
 - 2.15. Połączenia na północ od Zatoki Botnickiej i kabel podmorski Fennoscan pomiędzy Finlandią a Szwecją
 - 2.16. Linia Lienz (AT) — Cordignano (IT)
 - 2.17. Połączenie Somplago (IT) — Würmbach (AT)
 - 2.18. Połączenie Austria — Włochy (Thaur-Brixen) poprzez tunel kolejowy Brenner
 - 2.19. Połączenie między Irlandią a Irlandią Północną
 - 2.20. Linia St. Peter (AT) — Isar (DE)
 - 2.21. Kabel podmorski między południowo-wschodnią Anglią a środkowymi Niderlandami
 - 2.22. Wzmocnienie połączeń między Danią a Niemcami, np. linia Kassø — Hamburg

- 2.23. Wzmocnienie połączeń między Danią a Szwecją
- 2.24. Nowe połączenie pomiędzy Słowenią a Węgrami: Cirkovce (SI) — Hévíz (HU)
- 2.25. Sajóivánka (HU) — Rimavská Sobota (SK)
- 2.26. Moldava (SK) — Sajóivánka (HU)
- 2.27. Stupava (SK) — południowo-wschodni Wiedeń (AT)
- 2.28. Linia Polska — Niemcy (Neuenhagen (DE) — Vierraden (DE) — Krajnik (PL))
- 2.29. Połączenie Polska — Litwa (Ełk — Alytus)
- 2.30. Kabel podmorski łączący Finlandię z Estonią
- 2.31. Instalacja elastycznych systemów przesyłania prądu przemiennego między Włochami a Słowenią
- 2.32. Nowe połączenia między systemami UCTE i CENTREL
- 2.33. Dürnrohr (AT) — Slavětice (CZ)
- 2.34. Elektroenergetyczne połączenie podmorskie pomiędzy Maltą (MT) a Sycylią (IT)
- 2.35. Nowe połączenia pomiędzy Włochami a Słowenią
- 2.36. Linia Udine Ovest (IT) — Okroglo (SI)
- 3. *Rozbudowa połączeń elektroenergetycznych wewnątrz Państw Członkowskich*
 - 3.1. Połączenie na duńskiej osi wschód-zachód: połączenie między sieciami zachodnioduńską (UCTE) a wschodnią (NORDEL)
 - 3.2. Połączenie na duńskiej osi północ-południe
 - 3.3. Nowe połączenia w północnej Francji
 - 3.4. Nowe połączenia w południowo-zachodniej Francji
 - 3.5. Linia Trino Vercellese (IT) — Lacchiarella (IT)
 - 3.6. Linia Turbigo (IT) — Rho (IT) — Bovisio (IT)
 - 3.7. Linia Voghera (IT) — La Casella (IT)
 - 3.8. Linia S. Fiorano (IT) — Nave (IT) — Gorlago (IT)
 - 3.9. Linia Venezia Nord (IT) — Cordignano (IT)
 - 3.10. Linia Redipuglia (IT) — Udine Ovest (IT)
 - 3.11. Nowe połączenia na włoskiej osi wschód-zachód
 - 3.12. Linia Tavnuzze (IT) — Casallina (IT)
 - 3.13. Linia Tavnuzze (IT) — S. Barbara (IT)
 - 3.14. Linia Rizziconi (IT) — Feroletto (IT) — Laino (IT)
 - 3.15. Nowe połączenia na osi północ-południe we Włoszech
 - 3.16. Modyfikacje sieci dla ułatwienia przyłączy odnawialnych źródeł energii we Włoszech
 - 3.17. Nowe przyłączenia energii wiatrowej we Włoszech
 - 3.18. Nowe połączenia na północnej osi Hiszpanii
 - 3.19. Nowe połączenia na osi śródziemnomorskiej Hiszpanii
 - 3.20. Nowe połączenia na osi Galicia (ES) — Centrum (ES)
 - 3.21. Nowe połączenia na osi Centrum (ES) — Aragonia (ES)
 - 3.22. Nowe połączenia na osi Aragonia (ES) — Lewant (ES)
 - 3.23. Nowe połączenia na hiszpańskiej osi południe-centrum (ES)
 - 3.24. Nowe połączenia na hiszpańskiej osi wschód-centrum (ES)

- 3.25. Nowe połączenia w Andaluzji (ES)
- 3.26. Linia Pedralva (PT) — Riba d'Ave (PT) oraz urządzenia w Pedralva
- 3.27. Linia Recarei (PT) — Valdigem (PT)
- 3.28. Linia Picote (PT) — Pocinho (PT) (ulepszenie)
- 3.29. Modyfikacja obecnej linii Pego (PT) — Cedillo (ES)/Falagueira (PT) oraz urządzeń w Falagueira
- 3.30. Linia Pego (PT) — Batalha (PT) oraz urządzenia w Batalha
- 3.31. Linia Sines (PT) — Ferreira do Alentejo (PT) I (ulepszenie)
- 3.32. Nowe przyłączenia energii wiatrowej w Portugalii
- 3.33. Linie Pereiros (PT) — Zêzere (PT) — Santarém (PT) oraz obiekty w Zêzere
- 3.34. Linie I i II Batalha (PT) — Rio Maior (PT) (ulepszenia)
- 3.35. Linia Carrapatelo (PT) — Mourisca (PT) (ulepszenie)
- 3.36. Linia Valdigem (PT) — Viseu (PT) — Anadia (PT)
- 3.37. Odgałęzienie obecnej linii Rio Maior (PT) — Palmela (PT) do Ribatejo (PT) oraz urządzenia w Ribatejo
- 3.38. Podstacje Thessaloniki (EL), Lamia (EL) i Patras (EL) wraz z liniami łączącymi
- 3.39. Połączenia regionalne w regionach Evia (EL), Lakonia (EL) i Tracja (EL)
- 3.40. Wzmocnienie istniejących połączeń w regionach peryferyjnych kontynentalnej Grecji
- 3.41. Linia Tynagh (IE) — Cashla (IE)
- 3.42. Linia Flagford (IE) — East Sligo (IE)
- 3.43. Połączenia w północno-wschodniej i zachodniej Hiszpanii, w szczególności podłączenia do sieci zasobów energii wiatrowej
- 3.44. Połączenia w Kraju Basków (ES), Aragonii (ES) i Nawarze (ES)
- 3.45. Połączenia w Galicji (ES)
- 3.46. Połączenia w centralnej Szwecji
- 3.47. Połączenia w południowej Szwecji
- 3.48. Linia Hamburg (DE) — region Schwerin (DE)
- 3.49. Linia łącząca region Halle/Saale (DE) z regionem Schweinfurt (DE)
- 3.50. Nowe połączenia energetyki wiatrowej w Niemczech, na morzu i na lądzie
- 3.51. Rozbudowa sieci 380 kV w Niemczech w celu podłączenia elektrowni wiatrowych zlokalizowanych na morzu
- 3.52. Połączenia w Irlandii Północnej, w odniesieniu do połączeń z Irlandią
- 3.53. Połączenia w północno-zachodniej części Zjednoczonego Królestwa
- 3.54. Połączenia w Szkocji i Anglii, mając na względzie większe wykorzystanie odnawialnych źródeł energii elektrycznej
- 3.55. Nowe połączenia elektrowni wiatrowych zlokalizowanych na morzu w Belgii, w tym rozbudowa sieci 380 kV
- 3.56. Podstacja Borssele (NL)
- 3.57. Wdrożenie urządzeń do kompensacji mocy biernej (NL)
- 3.58. Instalacja przesuwników fazowych lub baterii kondensatorów w Belgii
- 3.59. Rozbudowa sieci 380 kV w Belgii w celu zwiększenia zdolności importowej
- 3.60. Linia St. Peter (AT) — Tauern (AT)
- 3.61. Linia Süd-Burgenland (AT) — Kainachtal (AT)
- 3.62. Dunowo (PL) — Żydowo (PL) — Krzewina (PL) — Plewiska (PL)

- 3.63. Pątnów (PL) — Grudziądz (PL)
- 3.64. Ostrów (PL) — Plewiska (PL)
- 3.65. Ostrów (PL) — Trębaczew (Rogowiec) (PL)
- 3.66. Plewiska (PL) — Pątnów (PL)
- 3.67. Tarnów (PL) — Krosno (PL)
- 3.68. Elk (PL) — Olsztyn Mątki (PL)
- 3.69. Elk (PL) — Narew (PL)
- 3.70. Mikułowa (PL) — Świebodzice — Dobrzeń (Groszowice) (PL)
- 3.71. Pątnów (PL) — Sochaczew (PL) — Warszawa (PL)
- 3.72. Krsko (SI) — Bericevo (SI)
- 3.73. Rozbudowa słoweńskiego systemu przesyłowego z 220 kV do 400 kV
- 3.74. Medzibrod (SK) — Liptovská Mara (SK)
- 3.75. Lemešany (SK) — Moldava (SK)
- 3.76. Lemešany (SK) — Velké Kapušany (SK)
- 3.77. Gabčíkovo (SK) — Velký Ďur (SK)
- 3.78. Połączenia w północnej Szwecji
- 3.79. Zmiana napięcia na 110 kV dla Saaremaa (EE)
- 3.80. Poprawa dostaw energii dla Tartu (EE)
- 3.81. Modernizacja podstacji w Eesti (EE) (330 kV)
- 3.82. Modernizacja podstacji w Kiisa (EE), Püssi (EE) i Viljandi (EE) (110 kV)
- 3.83. Nošovice (CZ) — Prosenice (CZ): przebudowa linii jednotorowej (400 kV) jako linii dwutorowej (400 kV)
- 3.84. Krasíkov (CZ) — Horní Životice (CZ): nowa linia jednotorowa (400 kV)
- 3.85. Nowe przyłączenia energii wiatrowej na Malcie (MT)
-
- 4. *Rozbudowa połączeń elektroenergetycznych z państwami niebędącymi członkami Unii Europejskiej*
- 4.1. Nowe połączenie międzysystemowe Włochy — Szwajcaria
- 4.2. Linia Philippi (GR) — Maritsa 3 (Bułgaria)
- 4.3. Linia Amintaio (GR) — Bitola (Była Jugosłowiańska Republika Macedonii)
- 4.4. Linia Kardina (GR) — Elbasan (Albania)
- 4.5. Linia Elbasan (Albania) — Podgorica (Czarnogóra)
- 4.6. Podstacja i linie połączeniowe w Mostarze (Bośnia-Hercegowina)
- 4.7. Podstacja i linie połączeniowe w Ernestinovo (Chorwacja)
- 4.8. Nowe połączenia między Grecją a Albanią, Bułgarią i Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii
- 4.9. Linia Philippi (EL) — Hamidabad (TR)
- 4.10. Kabel podmorski między północno-wschodnią/wschodnią Anglią a południową Norwegią
- 4.11. Linia Eemshaven (NL) — Feda (NO)
- 4.12. Kabel podmorski między południową Hiszpanią a Marokiem (wzmacniający istniejące połączenie)
- 4.13. Połączenia w Elektroenergetycznym Pierścieniu Bałtyckim: Niemcy — Polska — Rosja — Estonia — Łotwa — Litwa — Szwecja — Finlandia — Dania — Białoruś
- 4.14. Linia południowa Finlandia — Rosja

- 4.15. Nowe połączenia między północną Szwecją a północną Norwegią
- 4.16. Nowe połączenia między środkową Szwecją a środkową Norwegią
- 4.17. Linia Borgvik (S) — Hoesle (NO) — region Oslo (NO)
- 4.18. Nowe połączenia między systemem UCTE/CENTREL a krajami bałkańskimi
- 4.19. Połączenia i interfejsy między systemem UCTE a Białorusią, Rosją i Ukrainą, łącznie z przemieszczeniem stacji przekształtnikowych prądu stałego HVDC poprzednio działających między Austrią a Węgrami, Austrią a Republiką Czeską oraz Niemcami a Republiką Czeską
- 4.20. Połączenia w Czarnomorskim Pierścieniu Elektroenergetycznym: Rosja — Ukraina — Rumunia — Bułgaria — Turcja — Gruzja
- 4.21. Nowe połączenia w rejonie Morza Czarnego, mając na względzie perspektywę współdziałania systemu UCTE z sieciami zainteresowanych krajów
- 4.22. Nowe połączenia w Śródziemnomorskim Pierścieniu Elektroenergetycznym: Francja — Hiszpania — Maroko — Algieria — Tunezja — Libia — Egipt — kraje Bliskiego Wschodu — Turcja — Grecja — Włochy
- 4.23. Kabel podmorski między południową Hiszpanią a północno-zachodnią Algierią
- 4.24. Kabel podmorski pomiędzy Włochami a północną Afryką (Algieria, Tunezja, Libia)
- 4.25. Połączenie elektroenergetyczne pomiędzy Tunezją a Włochami
- 4.26. Nowe połączenia w regionie/obszarze Barentsa
- 4.27. Rozbudowa połączeń między Danią a Norwegią
- 4.28. Dalsze zwiększenie zdolności przesyłowej: Obermoorweiler (DE) — Meiningen (AT) — Bonaduz (CH)
- 4.29. Békéscsaba (HU) — Oradea (RO)
- 4.30. Pécs (HU) — Sombor (Serbia)
- 4.31. Pécs (HU) — Ernestinovo (HR)
- 4.32. Veľké Kapušany (SK) — granica z Ukrainą
- 4.33. Podwyższenie napięcia do 220 kV: Andrall (ES) — Encamp (AD)
- 4.34. Poprawa połączeń: Hiszpania — Andora — Francja
- 5. *Działania poprawiające funkcjonowanie wzajemnie połączonej sieci elektroenergetycznej w obrębie rynku wewnętrznego (dotychczas nie określono specyfikacji)*

SIECI GAZOWE

- 6. *Doprowadzanie gazu ziemnego do nowych regionów*
- 6.1. Rozbudowa sieci gazowej z Belfastu w kierunku północno-zachodniego regionu Irlandii Północnej (UK) oraz, gdzie jest to uzasadnione, do zachodniego wybrzeża Irlandii
- 6.2. LNG w Santa Cruz de Tenerife, Wyspy Kanaryjskie (ES)
- 6.3. LNG w Las Palmas de Gran Canaria (ES)
- 6.4. LNG na Maderze (PT)
- 6.5. Rozbudowa sieci gazowej w Szwecji
- 6.6. Połączenia między Balearami (ES) a Hiszpanią kontynentalną
- 6.7. Odgałęzienie wysokociśnieniowe do Tracji (EL)
- 6.8. Odgałęzienie wysokociśnieniowe do Koryntu (EL)
- 6.9. Odgałęzienie wysokociśnieniowe do północno-zachodniej Grecji (EL)
- 6.10. Połączenie pomiędzy wyspami Lolland (DK) i Falster (DK)
- 6.11. LNG na Cyprze, centrum energetyczne Vasilikos

- 6.12. Połączenie pomiędzy stacją LNG w Vasilikos (CY) a elektrownią Moni (CY)
- 6.13. LNG na Krecie (GR)
- 6.14. Odgałęzienie wysokociśnieniowe do Patry (GR)
- 6.15. LNG na Malcie
- 7. *Rozbudowa połączeń gazowych w celu zaspokojenia potrzeb rynku wewnętrznego lub wzmacniania bezpieczeństwa dostaw, w tym podłącze oddzielnych sieci gazu ziemnego*
 - 7.1. Dodatkowy gazociąg międzysystemowy pomiędzy Irlandią a Szkocją
 - 7.2. Połączenia północ-południe, w tym gazociąg Dublin — Belfast
 - 7.3. Tłocznia gazu na gazociąg Lacq (FR) — Calahorra (ES)
 - 7.4. Gazociąg Lussagnet (FR) — Bilbao (ES)
 - 7.5. Gazociąg Perpignan (FR) — Barcelona (ES)
 - 7.6. Zwiększenie zdolności przesyłowej gazociągów dostarczających gaz do Portugalii poprzez południową Hiszpanię oraz do Galicii i Asturii przez Portugalię
 - 7.7. Gazociąg Puchkirchen (AT) — Burghausen (DE)
 - 7.8. Gazociąg Andorf (AT) — Simbach (DE)
 - 7.9. Gazociąg Wiener Neustadt (AT) — Sopron (HU)
 - 7.10. Gazociąg Bad Leonfelden (DE) — Linz (AT)
 - 7.11. Gazociąg północno-zachodnia Grecja — Elbasan (AL)
 - 7.12. Gazociąg połączeń międzysystemowych Grecja — Włochy
 - 7.13. Tłocznia gazu na głównym gazociągu w Grecji
 - 7.14. Połączenie między systemami Austrii i Republiki Czeskiej
 - 7.15. Korytarz przesyłu gazu w południowo-wschodniej Europie przez Grecję, Byłą Jugosłowiańską Republikę Macedonii, Serbię, Czarnogórę, Bośnię i Hercegowinę, Chorwację, Słowenię i Austrię
 - 7.16. Korytarz przesyłu gazu między Austrią a Turcją przez Węgry, Rumunię i Bułgarię
 - 7.17. Gazociągi międzysystemowe pomiędzy Zjednoczonym Królestwem, Niemcami, łączące główne źródła i rynki północno-zachodniej Europy
 - 7.18. Połączenie między północno-wschodnimi Niemcami (rejon Berlina) a północno-zachodnią Polską (rejon Szczecina) z odgałęzieniem od Schmölln do Lubmin (DE, rejon Greifswaldu)
 - 7.19. Gazociąg Cieszyn (PL) — Ostrava (CZ)
 - 7.20. Görlitz (DE) — Zgorzelec (PL): rozbudowa i połączenie sieci gazowych
 - 7.21. Bernau (DE) — Szczecin (PL), budowa linii
 - 7.22. Połączenie między urządzeniami na Morzu Północnym lub z duńskich obiektów na morzu do obiektów na lądzie w Zjednoczonym Królestwie
 - 7.23. Wzmocnienie zdolności przesyłowej między Francją a Włochami
 - 7.24. Połączenie Bałtyckie przyłącze gazu między Danią — Niemcami — Szwecją
 - 7.25. Mieszalnia gazu Winksele (BE) na osi północ-południe
 - 7.26. Zwiększenie zdolności przesyłowej Zeebrugge (BE) — Eynatten (BE)
 - 7.27. Zwiększenie zdolności przesyłowej wzdłuż osi północ-zachód: Zelzate (BE) — Zeebrugge (BE)
 - 7.28. Budowa gazociągu łączącego Danię i Niemcy oraz przyłączającego istniejące zakłady produkcyjne na Morzu Północnym

8. *Rozbudowa zdolności odbioru LNG oraz zdolności magazynowania gazu ziemnego*
- 8.1. LNG w Le Verdon-sur-mer (FR, nowy terminal) oraz gazociąg do magazynu Lussagnet (FR)
- 8.2. LNG w Fos-sur-mer (FR)
- 8.3. LNG w Huelva (ES), rozbudowa istniejącego terminalu
- 8.4. LNG w Cartagenie (ES), rozbudowa istniejącego terminalu
- 8.5. LNG w Galicji (ES), nowy terminal
- 8.6. LNG w Bilbao (ES), nowy terminal
- 8.7. LNG w rejonie Walencji (ES), nowy terminal
- 8.8. LNG w Barcelonie (ES), rozbudowa istniejącego terminalu
- 8.9. LNG w Sines (PT), nowy terminal
- 8.10. LNG w Revithoussa (GR), rozbudowa istniejącego terminalu
- 8.11. LNG na północnym wybrzeżu Adriatyku (IT)
- 8.12. LNG na morzu na północnym Adriatyku (IT)
- 8.13. LNG na południowym wybrzeżu Adriatyku (IT)
- 8.14. LNG na wybrzeżu jońskim (IT)
- 8.15. LNG na wybrzeżu tyrreńskim (IT)
- 8.16. LNG na wybrzeżu liguryjskim (IT)
- 8.17. LNG w Zeebrugge (BE, druga faza zwiększania zdolności przesyłowych)
- 8.18. LNG na wyspie Isle of Grain, Kent (UK)
- 8.19. Budowa drugiego terminalu LNG w Grecji kontynentalnej
- 8.20. Rozbudowa podziemnych magazynów gazu w Irlandii
- 8.21. Magazynowanie w Kavali Południowej (EL), przekształcenie szcherpanego złoża gazowego na morzu
- 8.22. Magazynowanie w Lussagnet (FR), rozbudowa istniejącej instalacji
- 8.23. Magazynowanie w Pecorade (FR), przekształcenie zubożonego pola naftowego
- 8.24. Magazynowanie w regionie Alzacji (FR), rozbudowa wyrobisk solnych
- 8.25. Magazynowanie w regionie Centre (FR), rozwój zwierciadła wód gruntowych
- 8.26. Magazynowanie na osi północ-południe w Hiszpanii (nowy obiekt) w Kantabrii, Aragonii, Kastylii-León, Kastylii La Manczy i Andaluzji
- 8.27. Magazynowanie na osi śródziemnomorskiej w Hiszpanii (nowe obiekty) w Katalonii, Walencji i Murcji
- 8.28. Magazynowanie w Carriço (PT), nowy obiekt
- 8.29. Magazynowanie w Loenhout (BE), rozbudowa istniejącego obiektu
- 8.30. Magazynowanie w Stenlille (DK) i Lille Torup (DK), rozbudowa istniejącego obiektu
- 8.31. Magazynowanie w Tønder (DK), nowy obiekt
- 8.32. Magazynowanie w Puchkirchen (AT), rozbudowa istniejącego obiektu, łącznie z gazociągiem do systemu Penta West niedaleko Andorf (AT)
- 8.33. Magazynowanie w Baumgarten (AT), nowy obiekt
- 8.34. Magazynowanie w Haidach (AT), nowy obiekt, łącznie z gazociągiem do europejskiej sieci gazowej
- 8.35. Rozbudowa podziemnych magazynów gazu we Włoszech

- 8.36. Magazynowanie w Wierchowicach (PL), rozbudowa istniejącego obiektu
- 8.37. Magazynowanie w Kossakowie (PL), rozwój podziemnego magazynu gazu
- 8.38. Gazociąg Malta (MT) — Sycylia (IT)
- 8.39. Magazynowanie na Litwie (nowy obiekt)
9. *Rozbudowa zdolności przesyłowych gazu (gazociągi dostawcze)*
- 9.1. Budowa i rozbudowa połączeń Nordyckiej Sieci Gazowej: Norwegia — Dania — Niemcy — Szwecja — Finlandia — Rosja — państwa bałtyckie — Polska
- 9.2. Gazociąg środkowonordycki: Norwegia, Szwecja, Finlandia
- 9.3. Gazociąg północnoeuropejski: Rosja, Morze Bałtyckie, Niemcy
- 9.4. Gazociąg z Rosji do Niemiec poprzez Łotwę, Litwę i Polskę, łącznie z rozbudową podziemnych magazynów gazu na Łotwie (projekt „Amber”)
- 9.5. Gazociąg Finlandia — Estonia
- 9.6. Nowe gazociągi z Algierii do Hiszpanii i Francji oraz odpowiedni przyrost zdolności przesyłowych sieci wewnętrznych w tych krajach
- 9.7. Zwiększenie zdolności przesyłowych gazociągu Algieria — Maroko — Hiszpania (do Kordoby)
- 9.8. Gazociąg Kordoba (ES) — Ciudad Real (ES)
- 9.9. Gazociąg Ciudad Real (ES) — Madryt (ES)
- 9.10. Gazociąg Ciudad Real (ES) — wybrzeże śródziemnomorskie (ES)
- 9.11. Odgałęzienia w Kastylii — La Manczy (ES)
- 9.12. Wydłużenie w kierunku północno-zachodniej Hiszpanii
- 9.13. Gazociąg podmorski Algieria — Hiszpania oraz gazociągi dla połączenia z Francją
- 9.14. Zwiększanie zdolności przesyłowych ze złóż rosyjskich do Unii Europejskiej poprzez Ukrainę, Słowację i Republikę Czeską
- 9.15. Zwiększanie zdolności przesyłowych ze złóż rosyjskich do Unii Europejskiej poprzez Białoruś i Polskę
- 9.16. Gazociąg Jamał — Europa (II nitka)
- 9.17. Gazociąg Yagal Sud (między gazociągiem STEGAL prowadzącym do trójkąta DE, FR, CH)
- 9.18. Wschodni gazociąg SUDAL (między gazociągiem MIDAL niedaleko Heppenheim do połączenia w Burghausen z gazociągiem PENTA w Austrii)
- 9.19. Zwiększenie zdolności przesyłowych gazociągu STEGAL do przesyłu dodatkowego gazu z granicy czesko-niemieckiej i z granicy polsko-niemieckiej przez Niemcy do innych Państw Członkowskich
- 9.20. Gazociąg z zasobów libijskich do Włoch
- 9.21. Gazociąg z zasobów państw basenu Morza Kaspijskiego do Unii Europejskiej
- 9.22. Gazociąg Grecja — Turcja
- 9.23. Zwiększanie zdolności przesyłowych ze złóż rosyjskich do Grecji i innych krajów bałkańskich, przez Ukrainę, Mołdowę, Rumunię i Bułgarię
- 9.24. Gazociąg St. Zagora (BG) — Ihtiman (BG)
- 9.25. Gazociąg transadriatycki — gazociąg do przesyłu gazu importowanego z regionu Morza Kaspijskiego, Rosji lub Bliskiego Wschodu, łączący włoski i południowo-wschodnioeuropejski rynek energii
- 9.26. Gazociągi łączące między sieciami gazowymi Niemiec, Republiki Czeskiej, Austrii i Włoch
- 9.27. Gazociąg ze złóż rosyjskich do Włoch, przez Ukrainę, Słowację, Węgry i Słowenię

- 9.28. Zwiększanie zdolności przesyłowych gazociągu TENP biegnącego z Niderlandów przez Niemcy do Włoch
 - 9.29. Gazociąg Taisnières (FR) — Oltingue (CH)
 - 9.30. Gazociąg z Danii do Polski, z możliwością przebiegu przez Szwecję
 - 9.31. Gazociąg Nybro (DK) — Dragør (DK) łącznie z gazociągiem łączącym z magazynem w Stenlille (DK)
 - 9.32. Sieć gazowa ze złóż Morza Barentsa do Unii Europejskiej, przez Szwecję i Finlandię
 - 9.33. Gazociąg z pola Corrib (IE) na morzu
 - 9.34. Gazociąg z zasobów algierskich do Włoch, przez Sycylię z odgałęzieniem do Korsyki
 - 9.35. Sieć gazowa z zasobów Bliskiego Wschodu do Unii Europejskiej
 - 9.36. Gazociąg z Norwegii do Zjednoczonego Królestwa
 - 9.37. Połączenie Pécs (HU) — Chorwacja
 - 9.38. Połączenie Szeged (HU) — Oradea (RO)
 - 9.39. Połączenie Vécse (HU) — Słowacja
 - 9.40. Zwiększenie zdolności przesyłowej Beregdaróc (HU) — Ukraina
 - 10. *Działania poprawiające funkcjonowanie wzajemnie połączonych sieci gazowych w obrębie rynku wewnętrznego (dotychczas nie określono specyfikacji)*
-

II

(Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa)

RADA

DECYZJA RADY

z dnia 24 lipca 2006 r.

w sprawie zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej Protokołu przeciwko przemytowi migrantów drogą lądową, morską i powietrzną, uzupełniającego Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej, dotyczącą tych postanowień protokołu, które są objęte zakresem zastosowania art. 179 i 181a Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską

(2006/616/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 179 i 181a w związku z jego art. 300 ust. 2 akapit pierwszy oraz jego art. 300 ust. 3 akapit pierwszy,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Elementy protokołu, które podlegają kompetencji Wspólnoty, były przedmiotem negocjacji prowadzonych w imieniu Wspólnoty przez Komisję za zgodą Rady.

(2) Rada poleciła Komisji podjęcie negocjacji w sprawie przystąpienia Wspólnoty do przedmiotowej umowy międzynarodowej.

(3) Negocjacje zostały pomyślnie zakończone, a dokument będący ich wynikiem został podpisany przez Wspólnotę w dniu 12 grudnia 2000 r. zgodnie z decyzją Rady 2001/87/WE z dnia 8 grudnia 2000 r. ⁽²⁾.

(4) Niektóre państwa członkowskie są już stronami protokołu, podczas gdy w innych proces ratyfikacji jeszcze się nie zakończył.

(5) Zawarcie konwencji zostało zatwierdzone w imieniu Wspólnoty decyzją Rady 2004/579/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. ⁽³⁾, co jest warunkiem uzyskania przez Wspólnotę statusu strony protokołu zgodnie z art. 37 ust. 2 konwencji.

(6) Spełnione zostały pozostałe warunki pozwalające Wspólnocie na złożenie dokumentu zatwierdzenia, o którym mowa w art. 36 ust. 3 konwencji i art. 21 ust. 3 protokołu.

(7) Zawarcie protokołu należy zatwierdzić w imieniu Wspólnoty w takim zakresie, w jakim jego postanowienia są objęte z zakresem zastosowania art. 179 i 181a Traktatu.

(8) Zawarcie w imieniu Wspólnoty protokołu w takim zakresie, w jakim jego postanowienia są objęte zakresem zastosowania tytułu IV część III Traktatu, powinno zostać zatwierdzone odrębną decyzją Rady ⁽⁴⁾.

(9) Składając dokument zatwierdzenia, Wspólnota powinna złożyć także deklarację co do zakresu kompetencji Wspólnoty w kwestiach regulowanych protokołem przeciwko przemytowi zgodnie z jego art. 21 ust. 3,

⁽¹⁾ Dotychczas niepublikowana w Dzienniku Urzędowym.

⁽²⁾ Dz.U. L 30 z 1.2.2001, str. 44.

⁽³⁾ Dz.U. L 261 z 6.8.2004, str. 11.

⁽⁴⁾ Patrz: str. 34 niniejszego Dziennika Urzędowego.

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Wspólnoty Europejskiej Protokół przeciwko przemytowi migrantów drogą lądową, morską i powietrzną, uzupełniający Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej, zawarty w załączniku I.

Wspólnotowy dokument stanowiący formalne potwierdzenie zatwierdzenia zawiera deklarację dotyczącą kompetencji Wspólnoty zgodnie z art. 21 ust. 3 protokołu, przedstawioną w załączniku II.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja ma zastosowanie do tych postanowień protokołu, które są objęte zakresem zastosowania art. 179 i 181a Traktatu.

Artykuł 3

Przewodniczący Rady jest upoważniony do wyznaczenia osoby umocowanej do złożenia dokumentu stanowiącego formalne potwierdzenie, aby w ten sposób uczynić protokół wiążącym dla Wspólnoty.

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 24 lipca 2006 r.

W imieniu Rady
K. RAJAMÄKI
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

PROTOCOL

against the Smuggling of Migrants by Land, Sea and Air, supplementing the United Nations Convention against Transnational Organised Crime

PREAMBLE

THE STATES PARTIES TO THIS PROTOCOL,

DECLARING that effective action to prevent and combat the smuggling of migrants by land, sea and air requires a comprehensive international approach, including cooperation, the exchange of information and other appropriate measures, including socio-economic measures, at the national, regional and international levels,

RECALLING General Assembly resolution 54/212 of 22 December 1999, in which the Assembly urged Member States and the United Nations system to strengthen international cooperation in the area of international migration and development in order to address the root causes of migration, especially those related to poverty, and to maximize the benefits of international migration to those concerned, and encouraged, where relevant, interregional, regional and subregional mechanisms to continue to address the question of migration and development,

CONVINCED of the need to provide migrants with humane treatment and full protection of their rights,

TAKING INTO ACCOUNT the fact that, despite work undertaken in other international forums, there is no universal instrument that addresses all aspects of smuggling of migrants and other related issues,

CONCERNED at the significant increase in the activities of organised criminal groups in smuggling of migrants and other related criminal activities set forth in this Protocol, which bring great harm to the States concerned,

ALSO CONCERNED that the smuggling of migrants can endanger the lives or security of the migrants involved,

RECALLING General Assembly resolution 53/111 of 9 December 1998, in which the Assembly decided to establish an open-ended intergovernmental ad hoc committee for the purpose of elaborating a comprehensive international convention against transnational organised crime and of discussing the elaboration of, *inter alia*, an international instrument addressing illegal trafficking in and transporting of migrants, including by sea,

CONVINCED that supplementing the United Nations Convention against Transnational Organised Crime with an international instrument against the smuggling of migrants by land, sea and air will be useful in preventing and combating that crime,

HAVE AGREED AS FOLLOWS:

I. GENERAL PROVISIONS

Article 2

Statement of purpose

Article 1

Relation with the United Nations Convention against Transnational Organised Crime

The purpose of this Protocol is to prevent and combat the smuggling of migrants, as well as to promote cooperation among States Parties to that end, while protecting the rights of smuggled migrants.

Article 3

Use of terms

1. This Protocol supplements the United Nations Convention against Transnational Organised Crime. It shall be interpreted together with the Convention.

For the purposes of this Protocol:

2. The provisions of the Convention shall apply, *mutatis mutandis*, to this Protocol unless otherwise provided herein.

(a) 'smuggling of migrants' shall mean the procurement, in order to obtain, directly or indirectly, a financial or other material benefit, of the illegal entry of a person into a State Party of which the person is not a national or a permanent resident;

3. The offences established in accordance with article 6 of this Protocol shall be regarded as offences established in accordance with the Convention.

(b) 'illegal entry' shall mean crossing borders without complying with the necessary requirements for legal entry into the receiving State;

- (c) 'fraudulent travel or identity document' shall mean any travel or identity document:
- (i) that has been falsely made or altered in some material way by anyone other than a person or agency lawfully authorised to make or issue the travel or identity document on behalf of a State; or
 - (ii) that has been improperly issued or obtained through misrepresentation, corruption or duress or in any other unlawful manner; or
 - (iii) that is being used by a person other than the rightful holder;
- (d) 'vessel' shall mean any type of water craft, including non-displacement craft and seaplanes, used or capable of being used as a means of transportation on water, except a warship, naval auxiliary or other vessel owned or operated by a Government and used, for the time being, only on government non-commercial service.

Article 4

Scope of application

This Protocol shall apply, except as otherwise stated herein, to the prevention, investigation and prosecution of the offences established in accordance with article 6 of this Protocol, where the offences are transnational in nature and involve an organised criminal group, as well as to the protection of the rights of persons who have been the object of such offences.

Article 5

Criminal liability of migrants

Migrants shall not become liable to criminal prosecution under this Protocol for the fact of having been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol.

Article 6

Criminalisation

1. Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences, when committed intentionally and in order to obtain, directly or indirectly, a financial or other material benefit:
 - (a) the smuggling of migrants;
 - (b) when committed for the purpose of enabling the smuggling of migrants:
 - (i) producing a fraudulent travel or identity document;
 - (ii) procuring, providing or possessing such a document;
 - (c) enabling a person who is not a national or a permanent resident to remain in the State concerned without complying with the necessary requirements for legally

remaining in the State by the means mentioned in subparagraph (b) of this paragraph or any other illegal means.

2. Each State Party shall also adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences:

- (a) subject to the basic concepts of its legal system, attempting to commit an offence established in accordance with paragraph 1 of this article;
- (b) participating as an accomplice in an offence established in accordance with paragraph 1 (a), (b) (i) or (c) of this article and, subject to the basic concepts of its legal system, participating as an accomplice in an offence established in accordance with paragraph 1 (b) (ii) of this article;
- (c) organising or directing other persons to commit an offence established in accordance with paragraph 1 of this article.

3. Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as aggravating circumstances to the offences established in accordance with paragraph 1 (a), (b) (i) and (c) of this article and, subject to the basic concepts of its legal system, to the offences established in accordance with paragraph 2 (b) and (c) of this article, circumstances:

- (a) that endanger, or are likely to endanger, the lives or safety of the migrants concerned; or
- (b) that entail inhuman or degrading treatment, including for exploitation, of such migrants.

4. Nothing in this Protocol shall prevent a State Party from taking measures against a person whose conduct constitutes an offence under its domestic law.

II. SMUGGLING OF MIGRANTS BY SEA

Article 7

Cooperation

States Parties shall cooperate to the fullest extent possible to prevent and suppress the smuggling of migrants by sea, in accordance with the international law of the sea.

Article 8

Measures against the smuggling of migrants by sea

1. A State Party that has reasonable grounds to suspect that a vessel that is flying its flag or claiming its registry, that is without nationality or that, though flying a foreign flag or refusing to show a flag, is in reality of the nationality of the State Party concerned is engaged in the smuggling of migrants by sea may request the assistance of other States Parties in suppressing the use of the vessel for that purpose. The States Parties so requested shall render such assistance to the extent possible within their means.

2. A State Party that has reasonable grounds to suspect that a vessel exercising freedom of navigation in accordance with international law and flying the flag or displaying the marks of registry of another State Party is engaged in the smuggling of migrants by sea may so notify the flag State, request confirmation of registry and, if confirmed, request authorisation from the flag State to take appropriate measures with regard to that vessel. The flag State may authorise the requesting State, *inter alia*:

- (a) to board the vessel;
- (b) to search the vessel; and
- (c) if evidence is found that the vessel is engaged in the smuggling of migrants by sea, to take appropriate measures with respect to the vessel and persons and cargo on board, as authorised by the flag State.

3. A State Party that has taken any measure in accordance with paragraph 2 of this article shall promptly inform the flag State concerned of the results of that measure.

4. A State Party shall respond expeditiously to a request from another State Party to determine whether a vessel that is claiming its registry or flying its flag is entitled to do so and to a request for authorisation made in accordance with paragraph 2 of this article.

5. A flag State may, consistent with article 7 of this Protocol, subject its authorisation to conditions to be agreed by it and the requesting State, including conditions relating to responsibility and the extent of effective measures to be taken. A State Party shall take no additional measures without the express authorisation of the flag State, except those necessary to relieve imminent danger to the lives of persons or those which derive from relevant bilateral or multilateral agreements.

6. Each State Party shall designate an authority or, where necessary, authorities to receive and respond to requests for assistance, for confirmation of registry or of the right of a vessel to fly its flag and for authorisation to take appropriate measures. Such designation shall be notified through the Secretary-General to all other States Parties within one month of the designation.

7. A State Party that has reasonable grounds to suspect that a vessel is engaged in the smuggling of migrants by sea and is without nationality or may be assimilated to a vessel without nationality may board and search the vessel. If evidence confirming the suspicion is found, that State Party shall take appropriate measures in accordance with relevant domestic and international law.

Article 9

Safeguard clauses

1. Where a State Party takes measures against a vessel in accordance with article 8 of this Protocol, it shall:

- (a) ensure the safety and humane treatment of the persons on board;
- (b) take due account of the need not to endanger the security of the vessel or its cargo;
- (c) take due account of the need not to prejudice the commercial or legal interests of the flag State or any other interested State;
- (d) ensure, within available means, that any measure taken with regard to the vessel is environmentally sound.

2. Where the grounds for measures taken pursuant to article 8 of this Protocol prove to be unfounded, the vessel shall be compensated for any loss or damage that may have been sustained, provided that the vessel has not committed any act justifying the measures taken.

3. Any measure taken, adopted or implemented in accordance with this chapter shall take due account of the need not to interfere with or to affect:

- (a) the rights and obligations and the exercise of jurisdiction of coastal States in accordance with the international law of the sea; or
- (b) the authority of the flag State to exercise jurisdiction and control in administrative, technical and social matters involving the vessel.

4. Any measure taken at sea pursuant to this chapter shall be carried out only by warships or military aircraft, or by other ships or aircraft clearly marked and identifiable as being on government service and authorised to that effect.

III. PREVENTION, COOPERATION AND OTHER MEASURES

Article 10

Information

1. Without prejudice to articles 27 and 28 of the Convention, States Parties, in particular those with common borders or located on routes along which migrants are smuggled, shall, for the purpose of achieving the objectives of this Protocol, exchange among themselves, consistent with their respective domestic legal and administrative systems, relevant information on matters such as:

- (a) embarkation and destination points, as well as routes, carriers and means of transportation, known to be or suspected of being used by an organised criminal group engaged in conduct set forth in article 6 of this Protocol;
- (b) the identity and methods of organisations or organised criminal groups known to be or suspected of being engaged in conduct set forth in article 6 of this Protocol;

- (c) the authenticity and proper form of travel documents issued by a State Party and the theft or related misuse of blank travel or identity documents;
- (d) means and methods of concealment and transportation of persons, the unlawful alteration, reproduction or acquisition or other misuse of travel or identity documents used in conduct set forth in article 6 of this Protocol and ways of detecting them;
- (e) legislative experiences and practices and measures to prevent and combat the conduct set forth in article 6 of this Protocol; and
- (f) scientific and technological information useful to law enforcement, so as to enhance each other's ability to prevent, detect and investigate the conduct set forth in article 6 of this Protocol and to prosecute those involved.

2. A State Party that receives information shall comply with any request by the State Party that transmitted the information that places restrictions on its use.

Article 11

Border measures

1. Without prejudice to international commitments in relation to the free movement of people, States Parties shall strengthen, to the extent possible, such border controls as may be necessary to prevent and detect the smuggling of migrants.
2. Each State Party shall adopt legislative or other appropriate measures to prevent, to the extent possible, means of transport operated by commercial carriers from being used in the commission of the offence established in accordance with article 6, paragraph 1 (a), of this Protocol.
3. Where appropriate, and without prejudice to applicable international conventions, such measures shall include establishing the obligation of commercial carriers, including any transportation company or the owner or operator of any means of transport, to ascertain that all passengers are in possession of the travel documents required for entry into the receiving State.
4. Each State Party shall take the necessary measures, in accordance with its domestic law, to provide for sanctions in cases of violation of the obligation set forth in paragraph 3 of this article.
5. Each State Party shall consider taking measures that permit, in accordance with its domestic law, the denial of entry or revocation of visas of persons implicated in the commission of offences established in accordance with this Protocol.

6. Without prejudice to article 27 of the Convention, States Parties shall consider strengthening cooperation among border control agencies by, inter alia, establishing and maintaining direct channels of communication.

Article 12

Security and control of documents

Each State Party shall take such measures as may be necessary, within available means:

- (a) to ensure that travel or identity documents issued by it are of such quality that they cannot easily be misused and cannot readily be falsified or unlawfully altered, replicated or issued; and
- (b) to ensure the integrity and security of travel or identity documents issued by or on behalf of the State Party and to prevent their unlawful creation, issuance and use.

Article 13

Legitimacy and validity of documents

At the request of another State Party, a State Party shall, in accordance with its domestic law, verify within a reasonable time the legitimacy and validity of travel or identity documents issued or purported to have been issued in its name and suspected of being used for purposes of conduct set forth in article 6 of this Protocol.

Article 14

Training and technical cooperation

1. States Parties shall provide or strengthen specialised training for immigration and other relevant officials in preventing the conduct set forth in article 6 of this Protocol and in the humane treatment of migrants who have been the object of such conduct, while respecting their rights as set forth in this Protocol.
2. States Parties shall cooperate with each other and with competent international organisations, non-governmental organisations, other relevant organisations and other elements of civil society as appropriate to ensure that there is adequate personnel training in their territories to prevent, combat and eradicate the conduct set forth in article 6 of this Protocol and to protect the rights of migrants who have been the object of such conduct. Such training shall include:

- (a) improving the security and quality of travel documents;
- (b) recognizing and detecting fraudulent travel or identity documents;

- (c) Gathering criminal intelligence, relating in particular to the identification of organised criminal groups known to be or suspected of being engaged in conduct set forth in article 6 of this Protocol, the methods used to transport smuggled migrants, the misuse of travel or identity documents for purposes of conduct set forth in article 6 and the means of concealment used in the smuggling of migrants;
- (d) improving procedures for detecting smuggled persons at conventional and non-conventional points of entry and exit; and
- (e) the humane treatment of migrants and the protection of their rights as set forth in this Protocol.

3. States Parties with relevant expertise shall consider providing technical assistance to States that are frequently countries of origin or transit for persons who have been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol. States Parties shall make every effort to provide the necessary resources, such as vehicles, computer systems and document readers, to combat the conduct set forth in article 6.

Article 15

Other prevention measures

1. Each State Party shall take measures to ensure that it provides or strengthens information programmes to increase public awareness of the fact that the conduct set forth in article 6 of this Protocol is a criminal activity frequently perpetrated by organised criminal groups for profit and that it poses serious risks to the migrants concerned.

2. In accordance with article 31 of the Convention, States Parties shall cooperate in the field of public information for the purpose of preventing potential migrants from falling victim to organised criminal groups.

3. Each State Party shall promote or strengthen, as appropriate, development programmes and cooperation at the national, regional and international levels, taking into account the socio-economic realities of migration and paying special attention to economically and socially depressed areas, in order to combat the root socio-economic causes of the smuggling of migrants, such as poverty and underdevelopment.

Article 16

Protection and assistance measures

1. In implementing this Protocol, each State Party shall take, consistent with its obligations under international law, all appropriate measures, including legislation if necessary, to preserve and protect the rights of persons who have been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol as accorded under applicable international law, in particular the

right to life and the right not to be subjected to torture or other cruel, inhuman or degrading treatment or punishment.

2. Each State Party shall take appropriate measures to afford migrants appropriate protection against violence that may be inflicted upon them, whether by individuals or groups, by reason of being the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol.

3. Each State Party shall afford appropriate assistance to migrants whose lives or safety are endangered by reason of being the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol.

4. In applying the provisions of this article, States Parties shall take into account the special needs of women and children.

5. In the case of the detention of a person who has been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol, each State Party shall comply with its obligations under the Vienna Convention on Consular Relations,⁽¹⁾ where applicable, including that of informing the person concerned without delay about the provisions concerning notification to and communication with consular officers.

Article 17

Agreements and arrangements

States Parties shall consider the conclusion of bilateral or regional agreements or operational arrangements or understandings aimed at:

- (a) establishing the most appropriate and effective measures to prevent and combat the conduct set forth in article 6 of this Protocol; or
- (b) enhancing the provisions of this Protocol among themselves.

Article 18

Return of smuggled migrants

1. Each State Party agrees to facilitate and accept, without undue or unreasonable delay, the return of a person who has been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol and who is its national or who has the right of permanent residence in its territory at the time of return.

2. Each State Party shall consider the possibility of facilitating and accepting the return of a person who has been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol and who had the right of permanent residence in its territory at the time of entry into the receiving State in accordance with its domestic law.

⁽¹⁾ Ibid., vol. 596, Nos 8638 to 8640.

3. At the request of the receiving State Party, a requested State Party shall, without undue or unreasonable delay, verify whether a person who has been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol is its national or has the right of permanent residence in its territory.

4. In order to facilitate the return of a person who has been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol and is without proper documentation, the State Party of which that person is a national or in which he or she has the right of permanent residence shall agree to issue, at the request of the receiving State Party, such travel documents or other authorisation as may be necessary to enable the person to travel to and re-enter its territory.

5. Each State Party involved with the return of a person who has been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol shall take all appropriate measures to carry out the return in an orderly manner and with due regard for the safety and dignity of the person.

6. States Parties may cooperate with relevant international organisations in the implementation of this article.

7. This article shall be without prejudice to any right afforded to persons who have been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol by any domestic law of the receiving State Party.

8. This article shall not affect the obligations entered into under any other applicable treaty, bilateral or multilateral, or any other applicable operational agreement or arrangement that governs, in whole or in part, the return of persons who have been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol.

IV. FINAL PROVISIONS

Article 19

Saving clause

1. Nothing in this Protocol shall affect the other rights, obligations and responsibilities of States and individuals under international law, including international humanitarian law and international human rights law and, in particular, where applicable, the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees and the principle of non-refoulement as contained therein.

2. The measures set forth in this Protocol shall be interpreted and applied in a way that is not discriminatory to persons on the ground that they are the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol. The interpretation and application of those measures shall be consistent with internationally recognised principles of non-discrimination.

Article 20

Settlement of disputes

1. States Parties shall endeavour to settle disputes concerning the interpretation or application of this Protocol through negotiation.

2. Any dispute between two or more States Parties concerning the interpretation or application of this Protocol that cannot be settled through negotiation within a reasonable time shall, at the request of one of those States Parties, be submitted to arbitration. If, six months after the date of the request for arbitration, those States Parties are unable to agree on the organisation of the arbitration, any one of those States Parties may refer the dispute to the International Court of Justice by request in accordance with the Statute of the Court.

3. Each State Party may, at the time of signature, ratification, acceptance or approval of or accession to this Protocol, declare that it does not consider itself bound by paragraph 2 of this article. The other States Parties shall not be bound by paragraph 2 of this article with respect to any State Party that has made such a reservation.

4. Any State Party that has made a reservation in accordance with paragraph 3 of this article may at any time withdraw that reservation by notification to the Secretary-General of the United Nations.

Article 21

Signature, ratification, acceptance, approval and accession

1. This Protocol shall be open to all States for signature from 12 to 15 December 2000 in Palermo, Italy, and thereafter at United Nations Headquarters in New York until 12 December 2002.

2. This Protocol shall also be open for signature by regional economic integration organisations provided that at least one member State of such organisation has signed this Protocol in accordance with paragraph 1 of this article.

3. This Protocol is subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations. A regional economic integration organisation may deposit its instrument of ratification, acceptance or approval if at least one of its Member States has done likewise. In that instrument of ratification, acceptance or approval, such organisation shall declare the extent of its competence with respect to the matters governed by this Protocol. Such organisation shall also inform the depositary of any relevant modification in the extent of its competence.

4. This Protocol is open for accession by any State or any regional economic integration organisation of which at least one Member State is a Party to this Protocol. Instruments of accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations. At the time of its accession, a regional economic integration organisation shall declare the extent of its competence with respect to matters governed by this Protocol. Such organisation shall also inform the depositary of any relevant modification in the extent of its competence.

Article 22

Entry into force

1. This Protocol shall enter into force on the 90th day after the date of deposit of the 40th instrument of ratification, acceptance, approval or accession, except that it shall not enter into force before the entry into force of the Convention. For the purpose of this paragraph, any instrument deposited by a regional economic integration organisation shall not be counted as additional to those deposited by member States of such organisation.

2. For each State or regional economic integration organisation ratifying, accepting, approving or acceding to this Protocol after the deposit of the 40th instrument of such action, this Protocol shall enter into force on the 30th day after the date of deposit by such State or organisation of the relevant instrument or on the date this Protocol enters into force pursuant to paragraph 1 of this article, whichever is the later.

Article 23

Amendment

1. After the expiry of five years from the entry into force of this Protocol, a State Party to the Protocol may propose an amendment and file it with the Secretary-General of the United Nations, who shall thereupon communicate the proposed amendment to the States Parties and to the Conference of the Parties to the Convention for the purpose of considering and deciding on the proposal. The States Parties to this Protocol meeting at the Conference of the Parties shall make every effort to achieve consensus on each amendment. If all efforts at consensus have been exhausted and no agreement has been reached, the amendment shall, as a last resort, require for its adoption a two-thirds majority vote of the States Parties to this Protocol present and voting at the meeting of the Conference of the Parties.

2. Regional economic integration organisations, in matters within their competence, shall exercise their right to vote under this article with a number of votes equal to the number of their Member States that are Parties to this Protocol. Such organisations shall not exercise their right to vote if their member States exercise theirs and vice versa.

3. An amendment adopted in accordance with paragraph 1 of this article is subject to ratification, acceptance or approval by States Parties.

4. An amendment adopted in accordance with paragraph 1 of this article shall enter into force in respect of a State Party 90 days after the date of the deposit with the Secretary-General of the United Nations of an instrument of ratification, acceptance or approval of such amendment.

5. When an amendment enters into force, it shall be binding on those States Parties which have expressed their consent to be bound by it. Other States Parties shall still be bound by the provisions of this Protocol and any earlier amendments that they have ratified, accepted or approved.

Article 24

Denunciation

1. A State Party may denounce this Protocol by written notification to the Secretary-General of the United Nations. Such denunciation shall become effective one year after the date of receipt of the notification by the Secretary-General.

2. A regional economic integration organisation shall cease to be a Party to this Protocol when all of its member States have denounced it.

Article 25

Depositary and languages

1. The Secretary-General of the United Nations is designated depositary of this Protocol.

2. The original of this Protocol, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned plenipotentiaries, being duly authorised thereto by their respective Governments, have signed this Protocol.

ZAŁĄCZNIK II

Deklaracja dotycząca kompetencji Wspólnoty Europejskiej w kwestiach regulowanych Protokołem przeciwko przemytowi migrantów drogą lądową, morską i powietrzną, uzupełniającego Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej

Artykuł 21 ust. 3 protokołu stanowi, że dokument przystąpienia regionalnej organizacji integracji gospodarczej do protokołu zawiera deklarację określającą te zagadnienia regulowane protokołem, co do których państwa członkowskie organizacji będące stronami protokołu przekazały kompetencje na rzecz takiej organizacji.

Protokół przeciwko przemytowi migrantów drogą lądową, morską i powietrzną ma zastosowanie — zgodnie z kompetencjami przekazanymi Wspólnocie Europejskiej — do terytoriów, do których stosuje się Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, na zasadach ustalonych w tym traktacie, w szczególności w art. 299 Traktatu oraz załączonych do niego protokołach.

Niniejsza deklaracja pozostaje bez uszczerbku dla pozycji Zjednoczonego Królestwa i Irlandii określonej w Protokole włączającym dorobek Schengen w ramy Unii Europejskiej oraz Protokole w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii, które to protokoły załączone są do Traktatu o Unii Europejskiej oraz Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską.

Deklaracja pozostaje również bez uszczerbku dla stanowiska Danii określonego w Protokole w sprawie stanowiska Danii załączonym do Traktatu o Unii Europejskiej oraz Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską.

Zgodnie z art. 299 niniejsza deklaracja nie ma także zastosowania do tych terytoriów państw członkowskich, do których nie ma zastosowania wyżej wymieniony traktat, oraz pozostaje bez uszczerbku dla wszelkich aktów i stanowisk, jakie zainteresowane państwa członkowskie mogłyby przyjąć w ramach protokołu w imieniu i w interesie takich terytoriów. Zgodnie z postanowieniem, o którym mowa powyżej, w deklaracji wskazuje się kompetencje dotyczące zagadnień regulowanych protokołem przekazane Wspólnocie przez państwa członkowskie na mocy Traktatów. Zakres i sposób sprawowania przez Wspólnotę takich kompetencji podlega z natury rzeczy ciągłym zmianom — w miarę jak Wspólnota przyjmuje odpowiednie przepisy i uregulowania; Wspólnota będzie zatem w miarę potrzeb uzupełniać i zmieniać niniejszą deklarację zgodnie z art. 21 ust. 3 protokołu.

Wspólnota pragnie zaznaczyć, że posiada kompetencje w odniesieniu do przekraczania granic zewnętrznych państw członkowskich, do określania norm i procedur przeprowadzania kontroli osób na tych granicach oraz do określania przepisów dotyczących wiz na pobyt nie dłuższy niż trzy miesiące. Kompetencje Wspólnoty obejmują także środki polityki imigracyjnej w zakresie warunków wjazdu i pobytu oraz środki zwalczania nielegalnej imigracji i nielegalnego pobytu, w tym odsyłanie osób przebywających nielegalnie. Może ona ponadto podjąć kroki w celu zapewnienia współpracy w wymienionych wyżej dziedzinach między odpowiednimi działami administracji państw członkowskich, jak również między tymi działami a Komisją. W tych dziedzinach Wspólnota przyjęła odpowiednie przepisy i uregulowania, a zatem jedynie do Wspólnoty należy podejmowanie — w dziedzinach, w których przyjęła ona takie przepisy i uregulowania — przedsięwzięć zewnętrznych z udziałem państw trzecich i właściwych organizacji międzynarodowych.

Ponadto polityka Wspólnoty w dziedzinie współpracy na rzecz rozwoju stanowi uzupełnienie polityki państw członkowskich i obejmuje przepisy służące zapobieganiu przemytowi migrantów i jego zwalczaniu.

DECYZJA RADY

z dnia 24 lipca 2006 r.

w sprawie zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej Protokołu przeciwko przemytowi migrantów drogą lądową, morską i powietrzną, uzupełniającego Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej, dotycząca tych postanowień protokołu, które są objęte zakresem zastosowania tytułu IV część III Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską

(2006/617/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 62 pkt 2, art. 63 pkt 3 i art. 66 w związku z art. 300 ust. 2 akapit pierwszy i art. 300 ust. 3 akapit pierwszy,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Elementy protokołu, które podlegają kompetencji Wspólnoty, były przedmiotem negocjacji prowadzonych w imieniu Wspólnoty przez Komisję za zgodą Rady.
- (2) Rada poleciła Komisji podjęcie negocjacji w sprawie przystąpienia Wspólnoty do przedmiotowej umowy międzynarodowej.
- (3) Negocjacje zostały pomyślnie zakończone, a dokument będący ich wynikiem został podpisany przez Wspólnotę w dniu 12 grudnia 2000 r. zgodnie z decyzją Rady 2001/87/WE z dnia 8 grudnia 2000 r. ⁽²⁾.
- (4) Niektóre państwa członkowskie są już stronami protokołu, podczas gdy w innych proces ratyfikacji jeszcze się nie zakończył.
- (5) Niniejsza decyzja pozostaje bez uszczerbku dla pozycji Zjednoczonego Królestwa i Irlandii określonej w Protokole włączającym dorobek Schengen w ramy Unii Europejskiej oraz Protokole w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii, które to protokoły załączone są do Traktatu o Unii Europejskiej oraz Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską; niniejsza decyzja nie wiąże zatem Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w takim zakresie, w jakim dotyczy ona sprawowania przez Wspólnotę uprawnień zewnętrznych w dziedzinach, w których wewnętrzne przepisy Wspólnoty nie są wiążące dla Zjednoczonego Królestwa lub Irlandii.
- (6) Niniejsza decyzja pozostaje bez uszczerbku dla stanowiska Danii określonego w Protokole w sprawie stanowiska Danii załączonym do Traktatu o Unii Europejskiej oraz Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską; Dania nie uczestniczy zatem w jej przyjęciu i nie jest nią związana.

- (7) Zawarcie konwencji zostało zatwierdzone w imieniu Wspólnoty decyzją Rady 2004/579/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. ⁽³⁾, co jest warunkiem uzyskania przez Wspólnotę statusu strony protokołu zgodnie z art. 37 ust. 2 konwencji.
- (8) Spełnione zostały pozostałe warunki pozwalające Wspólnocie na złożenie dokumentu zatwierdzenia, o którym mowa w art. 36 ust. 3 konwencji i art. 21 ust. 3 protokołu.
- (9) Zawarcie protokołu należy zatwierdzić w imieniu Wspólnoty w takim zakresie, w jakim jego postanowienia są objęte zakresem zastosowania tytułu IV część III Traktatu.
- (10) Zawarcie w imieniu Wspólnoty protokołu w takim zakresie, w jakim jego postanowienia są objęte zakresem zastosowania art. 179 i 181a Traktatu, należy zatwierdzić odrębną decyzją Rady ⁽⁴⁾.
- (11) Składając dokument zatwierdzenia, Wspólnota powinna złożyć także deklarację co do zakresu kompetencji Wspólnoty w kwestiach regulowanych protokołem przeciwko przemytowi zgodnie z jego art. 21 ust. 3,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Wspólnoty Europejskiej Protokół przeciwko przemytowi migrantów drogą lądową, morską i powietrzną, uzupełniający Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej, zawarty w załączniku I.

Wspólnotowy dokument stanowiący formalne potwierdzenie zawiera deklarację dotyczącą kompetencji Wspólnoty zgodnie z art. 21 ust. 3 protokołu, przedstawioną w załączniku II.

⁽¹⁾ Dotychczas niepublikowana w Dzienniku Urzędowym.

⁽²⁾ Dz.U. L 30 z 1.2.2001, str. 44.

⁽³⁾ Dz.U. L 261 z 6.8.2004, str. 11.

⁽⁴⁾ Patrz: str. 24 niniejszego Dziennika Urzędowego.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja ma zastosowanie do tych postanowień protokołu, które są objęte zakresem zastosowania tytułu IV część III Traktatu.

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 3

Przewodniczący Rady jest upoważniony do wyznaczenia osoby umocowanej do złożenia dokumentu stanowiącego formalnego potwierdzenie, aby w ten sposób uczynić protokół wiążącym dla Wspólnoty.

Sporządzono w Brukseli, dnia 24 lipca 2006 r.

W imieniu Rady

K. RAJAMÄKI

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

PROTOCOL

against the Smuggling of Migrants by Land, Sea and Air, supplementing the United Nations Convention against Transnational Organised Crime

PREAMBLE

THE STATES PARTIES TO THIS PROTOCOL,

DECLARING that effective action to prevent and combat the smuggling of migrants by land, sea and air requires a comprehensive international approach, including cooperation, the exchange of information and other appropriate measures, including socio-economic measures, at the national, regional and international levels,

RECALLING General Assembly resolution 54/212 of 22 December 1999, in which the Assembly urged Member States and the United Nations system to strengthen international cooperation in the area of international migration and development in order to address the root causes of migration, especially those related to poverty, and to maximize the benefits of international migration to those concerned, and encouraged, where relevant, interregional, regional and subregional mechanisms to continue to address the question of migration and development,

CONVINCED of the need to provide migrants with humane treatment and full protection of their rights,

TAKING INTO ACCOUNT the fact that, despite work undertaken in other international forums, there is no universal instrument that addresses all aspects of smuggling of migrants and other related issues,

CONCERNED at the significant increase in the activities of organised criminal groups in smuggling of migrants and other related criminal activities set forth in this Protocol, which bring great harm to the States concerned,

ALSO CONCERNED that the smuggling of migrants can endanger the lives or security of the migrants involved,

RECALLING General Assembly resolution 53/111 of 9 December 1998, in which the Assembly decided to establish an open-ended intergovernmental ad hoc committee for the purpose of elaborating a comprehensive international convention against transnational organised crime and of discussing the elaboration of, *inter alia*, an international instrument addressing illegal trafficking in and transporting of migrants, including by sea,

CONVINCED that supplementing the United Nations Convention against Transnational Organised Crime with an international instrument against the smuggling of migrants by land, sea and air will be useful in preventing and combating that crime,

HAVE AGREED AS FOLLOWS:

I. GENERAL PROVISIONS

Article 2

Statement of purpose

Article 1

Relation with the United Nations Convention against Transnational Organised Crime

The purpose of this Protocol is to prevent and combat the smuggling of migrants, as well as to promote cooperation among States Parties to that end, while protecting the rights of smuggled migrants.

Article 3

Use of terms

1. This Protocol supplements the United Nations Convention against Transnational Organised Crime. It shall be interpreted together with the Convention.

For the purposes of this Protocol:

2. The provisions of the Convention shall apply, *mutatis mutandis*, to this Protocol unless otherwise provided herein.

(a) 'smuggling of migrants' shall mean the procurement, in order to obtain, directly or indirectly, a financial or other material benefit, of the illegal entry of a person into a State Party of which the person is not a national or a permanent resident;

3. The offences established in accordance with article 6 of this Protocol shall be regarded as offences established in accordance with the Convention.

(b) 'illegal entry' shall mean crossing borders without complying with the necessary requirements for legal entry into the receiving State;

- (c) 'fraudulent travel or identity document' shall mean any travel or identity document:
- (i) that has been falsely made or altered in some material way by anyone other than a person or agency lawfully authorised to make or issue the travel or identity document on behalf of a State; or
 - (ii) that has been improperly issued or obtained through misrepresentation, corruption or duress or in any other unlawful manner; or
 - (iii) that is being used by a person other than the rightful holder;
- (d) 'vessel' shall mean any type of water craft, including non-displacement craft and seaplanes, used or capable of being used as a means of transportation on water, except a warship, naval auxiliary or other vessel owned or operated by a Government and used, for the time being, only on government non-commercial service.

Article 4

Scope of application

This Protocol shall apply, except as otherwise stated herein, to the prevention, investigation and prosecution of the offences established in accordance with article 6 of this Protocol, where the offences are transnational in nature and involve an organised criminal group, as well as to the protection of the rights of persons who have been the object of such offences.

Article 5

Criminal liability of migrants

Migrants shall not become liable to criminal prosecution under this Protocol for the fact of having been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol.

Article 6

Criminalisation

1. Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences, when committed intentionally and in order to obtain, directly or indirectly, a financial or other material benefit:
 - (a) the smuggling of migrants;
 - (b) when committed for the purpose of enabling the smuggling of migrants:
 - (i) producing a fraudulent travel or identity document;
 - (ii) procuring, providing or possessing such a document;
 - (c) enabling a person who is not a national or a permanent resident to remain in the State concerned without complying with the necessary requirements for legally

remaining in the State by the means mentioned in subparagraph (b) of this paragraph or any other illegal means.

2. Each State Party shall also adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences:
 - (a) subject to the basic concepts of its legal system, attempting to commit an offence established in accordance with paragraph 1 of this article;
 - (b) participating as an accomplice in an offence established in accordance with paragraph 1 (a), (b) (i) or (c) of this article and, subject to the basic concepts of its legal system, participating as an accomplice in an offence established in accordance with paragraph 1 (b) (ii) of this article;
 - (c) organising or directing other persons to commit an offence established in accordance with paragraph 1 of this article.

3. Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as aggravating circumstances to the offences established in accordance with paragraph 1 (a), (b) (i) and (c) of this article and, subject to the basic concepts of its legal system, to the offences established in accordance with paragraph 2 (b) and (c) of this article, circumstances:
 - (a) that endanger, or are likely to endanger, the lives or safety of the migrants concerned; or
 - (b) that entail inhuman or degrading treatment, including for exploitation, of such migrants.

4. Nothing in this Protocol shall prevent a State Party from taking measures against a person whose conduct constitutes an offence under its domestic law.

II. SMUGGLING OF MIGRANTS BY SEA

Article 7

Cooperation

States Parties shall cooperate to the fullest extent possible to prevent and suppress the smuggling of migrants by sea, in accordance with the international law of the sea.

Article 8

Measures against the smuggling of migrants by sea

1. A State Party that has reasonable grounds to suspect that a vessel that is flying its flag or claiming its registry, that is without nationality or that, though flying a foreign flag or refusing to show a flag, is in reality of the nationality of the State Party concerned is engaged in the smuggling of migrants by sea may request the assistance of other States Parties in suppressing the use of the vessel for that purpose. The States Parties so requested shall render such assistance to the extent possible within their means.

2. A State Party that has reasonable grounds to suspect that a vessel exercising freedom of navigation in accordance with international law and flying the flag or displaying the marks of registry of another State Party is engaged in the smuggling of migrants by sea may so notify the flag State, request confirmation of registry and, if confirmed, request authorisation from the flag State to take appropriate measures with regard to that vessel. The flag State may authorise the requesting State, *inter alia*:

- (a) to board the vessel;
- (b) to search the vessel; and
- (c) if evidence is found that the vessel is engaged in the smuggling of migrants by sea, to take appropriate measures with respect to the vessel and persons and cargo on board, as authorised by the flag State.

3. A State Party that has taken any measure in accordance with paragraph 2 of this article shall promptly inform the flag State concerned of the results of that measure.

4. A State Party shall respond expeditiously to a request from another State Party to determine whether a vessel that is claiming its registry or flying its flag is entitled to do so and to a request for authorisation made in accordance with paragraph 2 of this article.

5. A flag State may, consistent with article 7 of this Protocol, subject its authorisation to conditions to be agreed by it and the requesting State, including conditions relating to responsibility and the extent of effective measures to be taken. A State Party shall take no additional measures without the express authorisation of the flag State, except those necessary to relieve imminent danger to the lives of persons or those which derive from relevant bilateral or multilateral agreements.

6. Each State Party shall designate an authority or, where necessary, authorities to receive and respond to requests for assistance, for confirmation of registry or of the right of a vessel to fly its flag and for authorisation to take appropriate measures. Such designation shall be notified through the Secretary-General to all other States Parties within one month of the designation.

7. A State Party that has reasonable grounds to suspect that a vessel is engaged in the smuggling of migrants by sea and is without nationality or may be assimilated to a vessel without nationality may board and search the vessel. If evidence confirming the suspicion is found, that State Party shall take appropriate measures in accordance with relevant domestic and international law.

Article 9

Safeguard clauses

1. Where a State Party takes measures against a vessel in accordance with article 8 of this Protocol, it shall:

- (a) ensure the safety and humane treatment of the persons on board;
- (b) take due account of the need not to endanger the security of the vessel or its cargo;
- (c) take due account of the need not to prejudice the commercial or legal interests of the flag State or any other interested State;
- (d) ensure, within available means, that any measure taken with regard to the vessel is environmentally sound.

2. Where the grounds for measures taken pursuant to article 8 of this Protocol prove to be unfounded, the vessel shall be compensated for any loss or damage that may have been sustained, provided that the vessel has not committed any act justifying the measures taken.

3. Any measure taken, adopted or implemented in accordance with this chapter shall take due account of the need not to interfere with or to affect:

- (a) the rights and obligations and the exercise of jurisdiction of coastal States in accordance with the international law of the sea; or
- (b) the authority of the flag State to exercise jurisdiction and control in administrative, technical and social matters involving the vessel.

4. Any measure taken at sea pursuant to this chapter shall be carried out only by warships or military aircraft, or by other ships or aircraft clearly marked and identifiable as being on government service and authorised to that effect.

III. PREVENTION, COOPERATION AND OTHER MEASURES

Article 10

Information

1. Without prejudice to articles 27 and 28 of the Convention, States Parties, in particular those with common borders or located on routes along which migrants are smuggled, shall, for the purpose of achieving the objectives of this Protocol, exchange among themselves, consistent with their respective domestic legal and administrative systems, relevant information on matters such as:

- (a) embarkation and destination points, as well as routes, carriers and means of transportation, known to be or suspected of being used by an organised criminal group engaged in conduct set forth in article 6 of this Protocol;
- (b) the identity and methods of organisations or organised criminal groups known to be or suspected of being engaged in conduct set forth in article 6 of this Protocol;

- (c) the authenticity and proper form of travel documents issued by a State Party and the theft or related misuse of blank travel or identity documents;
- (d) means and methods of concealment and transportation of persons, the unlawful alteration, reproduction or acquisition or other misuse of travel or identity documents used in conduct set forth in article 6 of this Protocol and ways of detecting them;
- (e) legislative experiences and practices and measures to prevent and combat the conduct set forth in article 6 of this Protocol; and
- (f) scientific and technological information useful to law enforcement, so as to enhance each other's ability to prevent, detect and investigate the conduct set forth in article 6 of this Protocol and to prosecute those involved.

2. A State Party that receives information shall comply with any request by the State Party that transmitted the information that places restrictions on its use.

Article 11

Border measures

1. Without prejudice to international commitments in relation to the free movement of people, States Parties shall strengthen, to the extent possible, such border controls as may be necessary to prevent and detect the smuggling of migrants.
2. Each State Party shall adopt legislative or other appropriate measures to prevent, to the extent possible, means of transport operated by commercial carriers from being used in the commission of the offence established in accordance with article 6, paragraph 1 (a), of this Protocol.
3. Where appropriate, and without prejudice to applicable international conventions, such measures shall include establishing the obligation of commercial carriers, including any transportation company or the owner or operator of any means of transport, to ascertain that all passengers are in possession of the travel documents required for entry into the receiving State.
4. Each State Party shall take the necessary measures, in accordance with its domestic law, to provide for sanctions in cases of violation of the obligation set forth in paragraph 3 of this article.
5. Each State Party shall consider taking measures that permit, in accordance with its domestic law, the denial of entry or revocation of visas of persons implicated in the commission of offences established in accordance with this Protocol.

6. Without prejudice to article 27 of the Convention, States Parties shall consider strengthening cooperation among border control agencies by, inter alia, establishing and maintaining direct channels of communication.

Article 12

Security and control of documents

Each State Party shall take such measures as may be necessary, within available means:

- (a) to ensure that travel or identity documents issued by it are of such quality that they cannot easily be misused and cannot readily be falsified or unlawfully altered, replicated or issued; and
- (b) to ensure the integrity and security of travel or identity documents issued by or on behalf of the State Party and to prevent their unlawful creation, issuance and use.

Article 13

Legitimacy and validity of documents

At the request of another State Party, a State Party shall, in accordance with its domestic law, verify within a reasonable time the legitimacy and validity of travel or identity documents issued or purported to have been issued in its name and suspected of being used for purposes of conduct set forth in article 6 of this Protocol.

Article 14

Training and technical cooperation

1. States Parties shall provide or strengthen specialised training for immigration and other relevant officials in preventing the conduct set forth in article 6 of this Protocol and in the humane treatment of migrants who have been the object of such conduct, while respecting their rights as set forth in this Protocol.
2. States Parties shall cooperate with each other and with competent international organisations, non-governmental organisations, other relevant organisations and other elements of civil society as appropriate to ensure that there is adequate personnel training in their territories to prevent, combat and eradicate the conduct set forth in article 6 of this Protocol and to protect the rights of migrants who have been the object of such conduct. Such training shall include:

- (a) improving the security and quality of travel documents;
- (b) recognizing and detecting fraudulent travel or identity documents;

- (c) Gathering criminal intelligence, relating in particular to the identification of organised criminal groups known to be or suspected of being engaged in conduct set forth in article 6 of this Protocol, the methods used to transport smuggled migrants, the misuse of travel or identity documents for purposes of conduct set forth in article 6 and the means of concealment used in the smuggling of migrants;
- (d) improving procedures for detecting smuggled persons at conventional and non-conventional points of entry and exit; and
- (e) the humane treatment of migrants and the protection of their rights as set forth in this Protocol.

3. States Parties with relevant expertise shall consider providing technical assistance to States that are frequently countries of origin or transit for persons who have been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol. States Parties shall make every effort to provide the necessary resources, such as vehicles, computer systems and document readers, to combat the conduct set forth in article 6.

Article 15

Other prevention measures

1. Each State Party shall take measures to ensure that it provides or strengthens information programmes to increase public awareness of the fact that the conduct set forth in article 6 of this Protocol is a criminal activity frequently perpetrated by organised criminal groups for profit and that it poses serious risks to the migrants concerned.

2. In accordance with article 31 of the Convention, States Parties shall cooperate in the field of public information for the purpose of preventing potential migrants from falling victim to organised criminal groups.

3. Each State Party shall promote or strengthen, as appropriate, development programmes and cooperation at the national, regional and international levels, taking into account the socio-economic realities of migration and paying special attention to economically and socially depressed areas, in order to combat the root socio-economic causes of the smuggling of migrants, such as poverty and underdevelopment.

Article 16

Protection and assistance measures

1. In implementing this Protocol, each State Party shall take, consistent with its obligations under international law, all appropriate measures, including legislation if necessary, to preserve and protect the rights of persons who have been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol as accorded under applicable international law, in particular the

right to life and the right not to be subjected to torture or other cruel, inhuman or degrading treatment or punishment.

2. Each State Party shall take appropriate measures to afford migrants appropriate protection against violence that may be inflicted upon them, whether by individuals or groups, by reason of being the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol.

3. Each State Party shall afford appropriate assistance to migrants whose lives or safety are endangered by reason of being the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol.

4. In applying the provisions of this article, States Parties shall take into account the special needs of women and children.

5. In the case of the detention of a person who has been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol, each State Party shall comply with its obligations under the Vienna Convention on Consular Relations,⁽¹⁾ where applicable, including that of informing the person concerned without delay about the provisions concerning notification to and communication with consular officers.

Article 17

Agreements and arrangements

States Parties shall consider the conclusion of bilateral or regional agreements or operational arrangements or understandings aimed at:

- (a) establishing the most appropriate and effective measures to prevent and combat the conduct set forth in article 6 of this Protocol; or
- (b) enhancing the provisions of this Protocol among themselves.

Article 18

Return of smuggled migrants

1. Each State Party agrees to facilitate and accept, without undue or unreasonable delay, the return of a person who has been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol and who is its national or who has the right of permanent residence in its territory at the time of return.

2. Each State Party shall consider the possibility of facilitating and accepting the return of a person who has been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol and who had the right of permanent residence in its territory at the time of entry into the receiving State in accordance with its domestic law.

⁽¹⁾ Ibid., vol. 596, Nos 8638 to 8640.

3. At the request of the receiving State Party, a requested State Party shall, without undue or unreasonable delay, verify whether a person who has been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol is its national or has the right of permanent residence in its territory.

4. In order to facilitate the return of a person who has been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol and is without proper documentation, the State Party of which that person is a national or in which he or she has the right of permanent residence shall agree to issue, at the request of the receiving State Party, such travel documents or other authorisation as may be necessary to enable the person to travel to and re-enter its territory.

5. Each State Party involved with the return of a person who has been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol shall take all appropriate measures to carry out the return in an orderly manner and with due regard for the safety and dignity of the person.

6. States Parties may cooperate with relevant international organisations in the implementation of this article.

7. This article shall be without prejudice to any right afforded to persons who have been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol by any domestic law of the receiving State Party.

8. This article shall not affect the obligations entered into under any other applicable treaty, bilateral or multilateral, or any other applicable operational agreement or arrangement that governs, in whole or in part, the return of persons who have been the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol.

IV. FINAL PROVISIONS

Article 19

Saving clause

1. Nothing in this Protocol shall affect the other rights, obligations and responsibilities of States and individuals under international law, including international humanitarian law and international human rights law and, in particular, where applicable, the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees and the principle of non-refoulement as contained therein.

2. The measures set forth in this Protocol shall be interpreted and applied in a way that is not discriminatory to persons on the ground that they are the object of conduct set forth in article 6 of this Protocol. The interpretation and application of those measures shall be consistent with internationally recognised principles of non-discrimination.

Article 20

Settlement of disputes

1. States Parties shall endeavour to settle disputes concerning the interpretation or application of this Protocol through negotiation.

2. Any dispute between two or more States Parties concerning the interpretation or application of this Protocol that cannot be settled through negotiation within a reasonable time shall, at the request of one of those States Parties, be submitted to arbitration. If, six months after the date of the request for arbitration, those States Parties are unable to agree on the organisation of the arbitration, any one of those States Parties may refer the dispute to the International Court of Justice by request in accordance with the Statute of the Court.

3. Each State Party may, at the time of signature, ratification, acceptance or approval of or accession to this Protocol, declare that it does not consider itself bound by paragraph 2 of this article. The other States Parties shall not be bound by paragraph 2 of this article with respect to any State Party that has made such a reservation.

4. Any State Party that has made a reservation in accordance with paragraph 3 of this article may at any time withdraw that reservation by notification to the Secretary-General of the United Nations.

Article 21

Signature, ratification, acceptance, approval and accession

1. This Protocol shall be open to all States for signature from 12 to 15 December 2000 in Palermo, Italy, and thereafter at United Nations Headquarters in New York until 12 December 2002.

2. This Protocol shall also be open for signature by regional economic integration organisations provided that at least one member State of such organisation has signed this Protocol in accordance with paragraph 1 of this article.

3. This Protocol is subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations. A regional economic integration organisation may deposit its instrument of ratification, acceptance or approval if at least one of its Member States has done likewise. In that instrument of ratification, acceptance or approval, such organisation shall declare the extent of its competence with respect to the matters governed by this Protocol. Such organisation shall also inform the depositary of any relevant modification in the extent of its competence.

4. This Protocol is open for accession by any State or any regional economic integration organisation of which at least one Member State is a Party to this Protocol. Instruments of accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations. At the time of its accession, a regional economic integration organisation shall declare the extent of its competence with respect to matters governed by this Protocol. Such organisation shall also inform the depositary of any relevant modification in the extent of its competence.

Article 22

Entry into force

1. This Protocol shall enter into force on the 90th day after the date of deposit of the 40th instrument of ratification, acceptance, approval or accession, except that it shall not enter into force before the entry into force of the Convention. For the purpose of this paragraph, any instrument deposited by a regional economic integration organisation shall not be counted as additional to those deposited by member States of such organisation.

2. For each State or regional economic integration organisation ratifying, accepting, approving or acceding to this Protocol after the deposit of the 40th instrument of such action, this Protocol shall enter into force on the 30th day after the date of deposit by such State or organisation of the relevant instrument or on the date this Protocol enters into force pursuant to paragraph 1 of this article, whichever is the later.

Article 23

Amendment

1. After the expiry of five years from the entry into force of this Protocol, a State Party to the Protocol may propose an amendment and file it with the Secretary-General of the United Nations, who shall thereupon communicate the proposed amendment to the States Parties and to the Conference of the Parties to the Convention for the purpose of considering and deciding on the proposal. The States Parties to this Protocol meeting at the Conference of the Parties shall make every effort to achieve consensus on each amendment. If all efforts at consensus have been exhausted and no agreement has been reached, the amendment shall, as a last resort, require for its adoption a two-thirds majority vote of the States Parties to this Protocol present and voting at the meeting of the Conference of the Parties.

2. Regional economic integration organisations, in matters within their competence, shall exercise their right to vote under this article with a number of votes equal to the number of their Member States that are Parties to this Protocol. Such organisations shall not exercise their right to vote if their member States exercise theirs and vice versa.

3. An amendment adopted in accordance with paragraph 1 of this article is subject to ratification, acceptance or approval by States Parties.

4. An amendment adopted in accordance with paragraph 1 of this article shall enter into force in respect of a State Party 90 days after the date of the deposit with the Secretary-General of the United Nations of an instrument of ratification, acceptance or approval of such amendment.

5. When an amendment enters into force, it shall be binding on those States Parties which have expressed their consent to be bound by it. Other States Parties shall still be bound by the provisions of this Protocol and any earlier amendments that they have ratified, accepted or approved.

Article 24

Denunciation

1. A State Party may denounce this Protocol by written notification to the Secretary-General of the United Nations. Such denunciation shall become effective one year after the date of receipt of the notification by the Secretary-General.

2. A regional economic integration organisation shall cease to be a Party to this Protocol when all of its member States have denounced it.

Article 25

Depositary and languages

1. The Secretary-General of the United Nations is designated depositary of this Protocol.

2. The original of this Protocol, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned plenipotentiaries, being duly authorised thereto by their respective Governments, have signed this Protocol.

ZAŁĄCZNIK II

Deklaracja dotycząca kompetencji Wspólnoty Europejskiej w kwestiach regulowanych Protokołem przeciwko przemytowi migrantów drogą lądową, morską i powietrzną, uzupełniającym Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej

Artykuł 21 ust. 3 protokołu stanowi, że dokument przystąpienia regionalnej organizacji integracji gospodarczej do protokołu zawiera deklarację określającą te zagadnienia regulowane protokołem, co do których państwa członkowskie organizacji będące stronami protokołu przekazały kompetencje na rzecz takiej organizacji.

Protokół przeciwko przemytowi migrantów drogą lądową, morską i powietrzną ma zastosowanie – zgodnie z kompetencjami przekazanymi Wspólnocie Europejskiej – do terytoriów, do których stosuje się Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, na zasadach ustalonych w tym traktacie, w szczególności w art. 299 Traktatu oraz załączonych do niego protokołach.

Niniejsza deklaracja pozostaje bez uszczerbku dla pozycji Zjednoczonego Królestwa i Irlandii określonej w Protokole włączającym dorobek Schengen w ramy Unii Europejskiej oraz Protokole w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii, które to protokoły załączone są do Traktatu o Unii Europejskiej oraz Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską.

Deklaracja pozostaje również bez uszczerbku dla stanowiska Danii określonego w Protokole w sprawie stanowiska Danii załączonym do Traktatu o Unii Europejskiej oraz Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską.

Zgodnie z art. 299 niniejsza deklaracja nie ma także zastosowania do tych terytoriów państw członkowskich, do których nie ma zastosowania wyżej wymieniony traktat, oraz pozostaje bez uszczerbku dla wszelkich aktów i stanowisk, jakie zainteresowane państwa członkowskie mogłyby przyjąć w ramach protokołu w imieniu i w interesie takich terytoriów. Zgodnie z postanowieniem, o którym mowa powyżej, w deklaracji wskazuje się kompetencje dotyczące zagadnień regulowanych protokołem przekazane Wspólnocie przez państwa członkowskie na mocy Traktatów. Zakres i sposób sprawowania przez Wspólnotę takich kompetencji podlega z natury rzeczy ciągłym zmianom – w miarę jak Wspólnota przyjmuje odpowiednie przepisy i uregulowania; Wspólnota będzie zatem w miarę potrzeb uzupełniać i zmieniać niniejszą deklarację zgodnie z art. 21 ust. 3 protokołu.

Wspólnota pragnie zaznaczyć, że posiada kompetencje w odniesieniu do przekraczania granic zewnętrznych państw członkowskich, do określania norm i procedur przeprowadzania kontroli osób na tych granicach oraz do określania przepisów dotyczących wiz na pobyt nie dłuższy niż trzy miesiące. Kompetencje Wspólnoty obejmują także środki polityki imigracyjnej w zakresie warunków wjazdu i pobytu oraz środki zwalczania nielegalnej imigracji i nielegalnego pobytu, w tym odsyłanie osób przebywających nielegalnie. Może ona ponadto podjąć kroki w celu zapewnienia współpracy w wymienionych wyżej dziedzinach między odpowiednimi działami administracji państw członkowskich, jak również między tymi działami a Komisją. W tych dziedzinach Wspólnota przyjęła odpowiednie przepisy i uregulowania, a zatem jedynie do Wspólnoty należy podejmowanie – w dziedzinach, w których przyjęła ona takie przepisy i uregulowania – przedsięwzięć zewnętrznych z udziałem państw trzecich i właściwych organizacji międzynarodowych.

Ponadto polityka Wspólnoty w dziedzinie współpracy na rzecz rozwoju stanowi uzupełnienie polityki państw członkowskich i obejmuje przepisy służące zapobieganiu przemytowi migrantów i jego zwalczaniu.

DECYZJA RADY

z dnia 24 lipca 2006 r.

w sprawie zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej Protokołu o zapobieganiu, zwalczaniu oraz karaniu za handel ludźmi, w szczególności kobietami i dziećmi, uzupełniającego Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej, dotycząca tych postanowień protokołu, które są objęte zakresem zastosowania art. 179 i 181a Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską

(2006/618/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 179 i 181a w związku z jego art. 300 ust. 2 akapit pierwszy oraz jego art. 300 ust. 3 akapit pierwszy,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Elementy protokołu, które podlegają kompetencji Wspólnoty, były przedmiotem negocjacji prowadzonych w imieniu Wspólnoty przez Komisję za zgodą Rady.
- (2) Rada poleciła Komisji podjęcie negocjacji w sprawie przystąpienia Wspólnoty do przedmiotowej umowy międzynarodowej.
- (3) Negocjacje zostały pomyślnie zakończone, a dokument będący ich wynikiem został podpisany przez Wspólnotę w dniu 12 grudnia 2000 r. zgodnie z decyzją Rady 2001/87/WE z dnia 8 grudnia 2000 r. ⁽²⁾
- (4) Niektóre państwa członkowskie są już stronami protokołu, podczas gdy w innych proces ratyfikacji jeszcze się nie zakończył.
- (5) Przyjęcie konwencji zostało zatwierdzone w imieniu Wspólnoty decyzją Rady 2004/579/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. ⁽³⁾, co jest warunkiem uzyskania przez Wspólnotę statusu strony protokołu zgodnie z art. 37 ust. 2 konwencji.
- (6) Spełnione zostały pozostałe warunki pozwalające Wspólnocie na złożenie dokumentu zatwierdzenia, o którym mowa w art. 36 ust. 3 konwencji i art. 16 ust. 3 protokołu.
- (7) Zawarcie protokołu należy zatwierdzić w imieniu Wspólnoty w takim zakresie, w jakim jego postanowienia objęte są zakresem zastosowania art. 179 i 181a Traktatu.
- (8) Zawarcie w imieniu Wspólnoty protokołu w takim zakresie, w jakim jego postanowienia objęte są zakresem zastosowania tytułu IV część III Traktatu, należy zatwierdzić odrębną decyzją Rady ⁽⁴⁾.

- (9) Składając dokument zatwierdzenia, Wspólnota powinna złożyć także deklarację co do zakresu kompetencji Wspólnoty w kwestiach regulowanych protokołem o handlu ludźmi, zgodnie z jego art. 16 ust. 3,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Wspólnoty Europejskiej Protokół o zapobieganiu, zwalczaniu oraz karaniu za handel ludźmi, w szczególności kobietami i dziećmi, uzupełniający Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej, zawarty w załączniku I.

Wspólnotowy dokument stanowiący formalne potwierdzenie zawiera deklarację dotyczącą kompetencji Wspólnoty zgodnie z art. 16 ust. 3 protokołu, przedstawioną w załączniku II.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja ma zastosowanie do tych postanowień protokołu, które są objęte zakresem zastosowania art. 179 i 181a Traktatu.

Artykuł 3

Przewodniczący Rady jest upoważniony do wyznaczenia osoby umocowanej do złożenia dokumentu stanowiącego formalne potwierdzenie, aby w ten sposób uczynić protokół wiążącym dla Wspólnoty.

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Sporządzono w Brukseli, dnia 24 lipca 2006 r.

W imieniu Rady
K. RAJAMÄKI
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dotychczas niepublikowana w Dzienniku Urzędowym.

⁽²⁾ Dz.U. L 30 z 1.2.2001, str. 44.

⁽³⁾ Dz.U. L 261 z 6.8.2004, str. 11.

⁽⁴⁾ Patrz: str. 51 niniejszego Dziennika Urzędowego.

ZAŁĄCZNIK I

PROTOCOL

**to Prevent, Suppress and Punish Trafficking in Persons, Especially Women and Children,
supplementing the United Nations Convention against Transnational Organised Crime**

PREAMBLE

THE STATES PARTIES TO THIS PROTOCOL,

DECLARING that effective action to prevent and combat trafficking in persons, especially women and children, requires a comprehensive international approach in the countries of origin, transit and destination that includes measures to prevent such trafficking, to punish the traffickers and to protect the victims of such trafficking, including by protecting their internationally recognised human rights,

TAKING INTO ACCOUNT the fact that, despite the existence of a variety of international instruments containing rules and practical measures to combat the exploitation of persons, especially women and children, there is no universal instrument that addresses all aspects of trafficking in persons,

CONCERNED that, in the absence of such an instrument, persons who are vulnerable to trafficking will not be sufficiently protected,

RECALLING General Assembly resolution 53/111 of 9 December 1998, in which the Assembly decided to establish an open-ended intergovernmental ad hoc committee for the purpose of elaborating a comprehensive international convention against transnational organised crime and of discussing the elaboration of, *inter alia*, an international instrument addressing trafficking in women and children,

CONVINCED that supplementing the United Nations Convention against Transnational Organised Crime with an international instrument for the prevention, suppression and punishment of trafficking in persons, especially women and children, will be useful in preventing and combating that crime,

HAVE AGREED AS FOLLOWS:

I. GENERAL PROVISIONS

Article 3

Article 1

Use of terms

**Relation with the United Nations Convention against
Transnational Organised Crime**

1. This Protocol supplements the United Nations Convention against Transnational Organised Crime. It shall be interpreted together with the Convention.

2. The provisions of the Convention shall apply, *mutatis mutandis*, to this Protocol unless otherwise provided herein.

3. The offences established in accordance with article 5 of this Protocol shall be regarded as offences established in accordance with the Convention.

Article 2

Statement of purpose

The purposes of this Protocol are:

- (a) to prevent and combat trafficking in persons, paying particular attention to women and children;
- (b) to protect and assist the victims of such trafficking, with full respect for their human rights; and
- (c) to promote cooperation among States Parties in order to meet those objectives.

For the purposes of this Protocol:

- (a) 'trafficking in persons' shall mean the recruitment, transportation, transfer, harbouring or receipt of persons, by means of the threat or use of force or other forms of coercion, of abduction, of fraud, of deception, of the abuse of power or of a position of vulnerability or of the giving or receiving of payments or benefits to achieve the consent of a person having control over another person, for the purpose of exploitation. Exploitation shall include, at a minimum, the exploitation of the prostitution of others or other forms of sexual exploitation, forced labour or services, slavery or practices similar to slavery, servitude or the removal of organs;
- (b) the consent of a victim of trafficking in persons to the intended exploitation set forth in subparagraph (a) of this article shall be irrelevant where any of the means set forth in subparagraph (a) have been used;
- (c) the recruitment, transportation, transfer, harbouring or receipt of a child for the purpose of exploitation shall be considered 'trafficking in persons' even if this does not involve any of the means set forth in subparagraph (a) of this article;
- (d) 'child' shall mean any person under 18 years of age.

*Article 4***Scope of application**

This Protocol shall apply, except as otherwise stated herein, to the prevention, investigation and prosecution of the offences established in accordance with article 5 of this Protocol, where those offences are transnational in nature and involve an organised criminal group, as well as to the protection of victims of such offences.

*Article 5***Criminalisation**

1. Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences the conduct set forth in article 3 of this Protocol, when committed intentionally.

2. Each State Party shall also adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences:

- (a) subject to the basic concepts of its legal system, attempting to commit an offence established in accordance with paragraph 1 of this article;
- (b) participating as an accomplice in an offence established in accordance with paragraph 1 of this article; and
- (c) organising or directing other persons to commit an offence established in accordance with paragraph 1 of this article.

II. PROTECTION OF VICTIMS OF TRAFFICKING IN PERSONS*Article 6***Assistance to and protection of victims of trafficking in persons**

1. In appropriate cases and to the extent possible under its domestic law, each State Party shall protect the privacy and identity of victims of trafficking in persons, including, *inter alia*, by making legal proceedings relating to such trafficking confidential.

2. Each State Party shall ensure that its domestic legal or administrative system contains measures that provide to victims of trafficking in persons, in appropriate cases:

- (a) information on relevant court and administrative proceedings;
- (b) assistance to enable their views and concerns to be presented and considered at appropriate stages of criminal proceedings against offenders, in a manner not prejudicial to the rights of the defence.

3. Each State Party shall consider implementing measures to provide for the physical, psychological and social recovery of victims of trafficking in persons, including, in appropriate cases, in cooperation with non-governmental organisations,

other relevant organisations and other elements of civil society, and, in particular, the provision of:

- (a) appropriate housing;
- (b) counselling and information, in particular as regards their legal rights, in a language that the victims of trafficking in persons can understand;
- (c) medical, psychological and material assistance; and
- (d) employment, educational and training opportunities.

4. Each State Party shall take into account, in applying the provisions of this article, the age, gender and special needs of victims of trafficking in persons, in particular the special needs of children, including appropriate housing, education and care.

5. Each State Party shall endeavour to provide for the physical safety of victims of trafficking in persons while they are within its territory.

6. Each State Party shall ensure that its domestic legal system contains measures that offer victims of trafficking in persons the possibility of obtaining compensation for damage suffered.

*Article 7***Status of victims of trafficking in persons in receiving States**

1. In addition to taking measures pursuant to article 6 of this Protocol, each State Party shall consider adopting legislative or other appropriate measures that permit victims of trafficking in persons to remain in its territory, temporarily or permanently, in appropriate cases.

2. In implementing the provision contained in paragraph 1 of this article, each State Party shall give appropriate consideration to humanitarian and compassionate factors.

*Article 8***Repatriation of victims of trafficking in persons**

1. The State Party of which a victim of trafficking in persons is a national or in which the person had the right of permanent residence at the time of entry into the territory of the receiving State Party shall facilitate and accept, with due regard for the safety of that person, the return of that person without undue or unreasonable delay.

2. When a State Party returns a victim of trafficking in persons to a State Party of which that person is a national or in which he or she had, at the time of entry into the territory of the receiving State Party, the right of permanent residence, such return shall be with due regard for the safety of that person and for the status of any legal proceedings related to the fact that the person is a victim of trafficking and shall preferably be voluntary.

3. At the request of a receiving State Party, a requested State Party shall, without undue or unreasonable delay, verify whether a person who is a victim of trafficking in persons is its national or had the right of permanent residence in its territory at the time of entry into the territory of the receiving State Party.

4. In order to facilitate the return of a victim of trafficking in persons who is without proper documentation, the State Party of which that person is a national or in which he or she had the right of permanent residence at the time of entry into the territory of the receiving State Party shall agree to issue, at the request of the receiving State Party, such travel documents or other authorisation as may be necessary to enable the person to travel to and re-enter its territory.

5. This article shall be without prejudice to any right afforded to victims of trafficking in persons by any domestic law of the receiving State Party.

6. This article shall be without prejudice to any applicable bilateral or multilateral agreement or arrangement that governs, in whole or in part, the return of victims of trafficking in persons.

III. PREVENTION, COOPERATION AND OTHER MEASURES

Article 9

Prevention of trafficking in persons

1. States Parties shall establish comprehensive policies, programmes and other measures:

- (a) to prevent and combat trafficking in persons; and
- (b) to protect victims of trafficking in persons, especially women and children, from revictimisation.

2. States Parties shall endeavour to undertake measures such as research, information and mass media campaigns and social and economic initiatives to prevent and combat trafficking in persons.

3. Policies, programmes and other measures established in accordance with this article shall, as appropriate, include cooperation with non-governmental organisations, other relevant organisations and other elements of civil society.

4. States Parties shall take or strengthen measures, including through bilateral or multilateral cooperation, to alleviate the factors that make persons, especially women and children, vulnerable to trafficking, such as poverty, underdevelopment and lack of equal opportunity.

5. States Parties shall adopt or strengthen legislative or other measures, such as educational, social or cultural measures, including through bilateral and multilateral cooperation, to discourage the demand that fosters all forms of exploitation of persons, especially women and children, that leads to trafficking.

Article 10

Information exchange and training

1. Law enforcement, immigration or other relevant authorities of States Parties shall, as appropriate, cooperate with one another by exchanging information, in accordance with their domestic law, to enable them to determine:

- (a) whether individuals crossing or attempting to cross an international border with travel documents belonging to other persons or without travel documents are perpetrators or victims of trafficking in persons;
- (b) the types of travel document that individuals have used or attempted to use to cross an international border for the purpose of trafficking in persons; and
- (c) the means and methods used by organised criminal groups for the purpose of trafficking in persons, including the recruitment and transportation of victims, routes and links between and among individuals and groups engaged in such trafficking, and possible measures for detecting them.

2. States Parties shall provide or strengthen training for law enforcement, immigration and other relevant officials in the prevention of trafficking in persons. The training should focus on methods used in preventing such trafficking, prosecuting the traffickers and protecting the rights of the victims, including protecting the victims from the traffickers. The training should also take into account the need to consider human rights and child- and gender-sensitive issues and it should encourage cooperation with non-governmental organisations, other relevant organisations and other elements of civil society.

3. A State Party that receives information shall comply with any request by the State Party that transmitted the information that places restrictions on its use.

Article 11

Border measures

1. Without prejudice to international commitments in relation to the free movement of people, States Parties shall strengthen, to the extent possible, such border controls as may be necessary to prevent and detect trafficking in persons.

2. Each State Party shall adopt legislative or other appropriate measures to prevent, to the extent possible, means of transport operated by commercial carriers from being used in the commission of offences established in accordance with article 5 of this Protocol.

3. Where appropriate, and without prejudice to applicable international conventions, such measures shall include establishing the obligation of commercial carriers, including any transportation company or the owner or operator of any means of transport, to ascertain that all passengers are in possession of the travel documents required for entry into the receiving State.

4. Each State Party shall take the necessary measures, in accordance with its domestic law, to provide for sanctions in cases of violation of the obligation set forth in paragraph 3 of this article.

5. Each State Party shall consider taking measures that permit, in accordance with its domestic law, the denial of entry or revocation of visas of persons implicated in the commission of offences established in accordance with this Protocol.

6. Without prejudice to article 27 of the Convention, States Parties shall consider strengthening cooperation among border control agencies by, *inter alia*, establishing and maintaining direct channels of communication.

Article 12

Security and control of documents

Each State Party shall take such measures as may be necessary, within available means:

- (a) to ensure that travel or identity documents issued by it are of such quality that they cannot easily be misused and cannot readily be falsified or unlawfully altered, replicated or issued; and
- (b) to ensure the integrity and security of travel or identity documents issued by or on behalf of the State Party and to prevent their unlawful creation, issuance and use.

Article 13

Legitimacy and validity of documents

At the request of another State Party, a State Party shall, in accordance with its domestic law, verify within a reasonable time the legitimacy and validity of travel or identity documents issued or purported to have been issued in its name and suspected of being used for trafficking in persons.

IV. FINAL PROVISIONS

Article 14

Saving clause

1. Nothing in this Protocol shall affect the rights, obligations and responsibilities of States and individuals under international law, including international humanitarian law and international human rights law and, in particular, where applicable, the 1951 Convention⁽¹⁾ and the 1967 Protocol⁽²⁾ relating to the Status of Refugees and the principle of non-refoulement as contained therein.

2. The measures set forth in this Protocol shall be interpreted and applied in a way that is not discriminatory to persons on the ground that they are victims of trafficking in persons. The interpretation and application of those measures

shall be consistent with internationally recognised principles of non-discrimination.

Article 15

Settlement of disputes

1. States Parties shall endeavour to settle disputes concerning the interpretation or application of this Protocol through negotiation.

2. Any dispute between two or more States Parties concerning the interpretation or application of this Protocol that cannot be settled through negotiation within a reasonable time shall, at the request of one of those States Parties, be submitted to arbitration. If, six months after the date of the request for arbitration, those States Parties are unable to agree on the organisation of the arbitration, any one of those States Parties may refer the dispute to the International Court of Justice by request in accordance with the Statute of the Court.

3. Each State Party may, at the time of signature, ratification, acceptance or approval of or accession to this Protocol, declare that it does not consider itself bound by paragraph 2 of this article. The other States Parties shall not be bound by paragraph 2 of this article with respect to any State Party that has made such a reservation.

4. Any State Party that has made a reservation in accordance with paragraph 3 of this article may at any time withdraw that reservation by notification to the Secretary-General of the United Nations.

Article 16

Signature, ratification, acceptance, approval and accession

1. This Protocol shall be open to all States for signature from 12 to 15 December 2000 in Palermo, Italy, and thereafter at United Nations Headquarters in New York until 12 December 2002.

2. This Protocol shall also be open for signature by regional economic integration organisations provided that at least one member State of such organisation has signed this Protocol in accordance with paragraph 1 of this article.

3. This Protocol is subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations. A regional economic integration organisation may deposit its instrument of ratification, acceptance or approval if at least one of its member States has done likewise. In that instrument of ratification, acceptance or approval, such organisation shall declare the extent of its competence with respect to the matters governed by this Protocol. Such organisation shall also inform the depositary of any relevant modification in the extent of its competence.

⁽¹⁾ United Nations, *Treaty Series*, vol. 189, No 2545.

⁽²⁾ *Ibid.*, vol. 606, No 8791.

4. This Protocol is open for accession by any State or any regional economic integration organisation of which at least one Member State is a Party to this Protocol. Instruments of accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations. At the time of its accession, a regional economic integration organisation shall declare the extent of its competence with respect to matters governed by this Protocol. Such organisation shall also inform the depositary of any relevant modification in the extent of its competence.

Article 17

Entry into force

1. This Protocol shall enter into force on the 90th day after the date of deposit of the 40th instrument of ratification, acceptance, approval or accession, except that it shall not enter into force before the entry into force of the Convention. For the purpose of this paragraph, any instrument deposited by a regional economic integration organisation shall not be counted as additional to those deposited by Member States of such organisation.

2. For each State or regional economic integration organisation ratifying, accepting, approving or acceding to this Protocol after the deposit of the 40th instrument of such action, this Protocol shall enter into force on the 30th day after the date of deposit by such State or organisation of the relevant instrument or on the date this Protocol enters into force pursuant to paragraph 1 of this article, whichever is the later.

Article 18

Amendment

1. After the expiry of five years from the entry into force of this Protocol, a State Party to the Protocol may propose an amendment and file it with the Secretary-General of the United Nations, who shall thereupon communicate the proposed amendment to the States Parties and to the Conference of the Parties to the Convention for the purpose of considering and deciding on the proposal. The States Parties to this Protocol meeting at the Conference of the Parties shall make every effort to achieve consensus on each amendment. If all efforts at consensus have been exhausted and no agreement has been reached, the amendment shall, as a last resort, require for its adoption a two-thirds majority vote of the States Parties to this Protocol present and voting at the meeting of the Conference of the Parties.

2. Regional economic integration organisations, in matters within their competence, shall exercise their right to vote under this article with a number of votes equal to the number of their Member States that are Parties to this Protocol. Such organisations shall not exercise their right to vote if their Member States exercise theirs and vice versa.

3. An amendment adopted in accordance with paragraph 1 of this article is subject to ratification, acceptance or approval by States Parties.

4. An amendment adopted in accordance with paragraph 1 of this article shall enter into force in respect of a State Party 90 days after the date of the deposit with the Secretary-General of the United Nations of an instrument of ratification, acceptance or approval of such amendment.

5. When an amendment enters into force, it shall be binding on those States Parties which have expressed their consent to be bound by it. Other States Parties shall still be bound by the provisions of this Protocol and any earlier amendments that they have ratified, accepted or approved.

Article 19

Denunciation

1. A State Party may denounce this Protocol by written notification to the Secretary-General of the United Nations. Such denunciation shall become effective one year after the date of receipt of the notification by the Secretary-General.

2. A regional economic integration organisation shall cease to be a Party to this Protocol when all of its Member States have denounced it.

Article 20

Depositary and languages

1. The Secretary-General of the United Nations is designated depositary of this Protocol.

2. The original of this Protocol, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned plenipotentiaries, being duly authorised thereto by their respective Governments, have signed this Protocol.

ZAŁĄCZNIK II

Deklaracja dotycząca kompetencji Wspólnoty Europejskiej w kwestiach regulowanych Protokołem o zapobieganiu, zwalczaniu i karaniu za handel ludźmi, w szczególności kobietami i dziećmi, uzupełniającym Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej

Artykuł 16 ust. 3 protokołu o zapobieganiu, zwalczaniu oraz karaniu za handel ludźmi, w szczególności kobietami i dziećmi, stanowi, że dokument ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia protokołu przez regionalną organizację integracji gospodarczej zawiera deklarację określającą te zagadnienia regulowane protokołem, co do których państwa członkowskie tej organizacji będące stronami protokołu przekazały kompetencje na rzecz takiej organizacji.

Protokół o zapobieganiu, zwalczaniu oraz karaniu za handel ludźmi, w szczególności kobietami i dziećmi, ma zastosowanie — zgodnie z kompetencjami przekazanymi Wspólnocie Europejskiej — do terytoriów, do których stosuje się Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, na zasadach ustalonych w tym traktacie, w szczególności w art. 299 Traktatu oraz załączonych do niego protokołach.

Niniejsza deklaracja pozostaje bez uszczerbku dla pozycji Zjednoczonego Królestwa i Irlandii określonej w Protokole włączającym dorobek Schengen w ramy Unii Europejskiej oraz Protokole w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii, które to protokoły załączone są do Traktatu o Unii Europejskiej oraz Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską.

Deklaracja pozostaje również bez uszczerbku dla stanowiska Danii określonego w Protokole w sprawie stanowiska Danii załączonym do Traktatu o Unii Europejskiej oraz Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską.

Zgodnie z art. 299 niniejsza deklaracja nie dotyczy także tych terytoriów państw członkowskich, do których nie ma zastosowania wyżej wymieniony traktat, oraz pozostaje bez uszczerbku dla wszelkich aktów i stanowisk, jakie zainteresowane państwa członkowskie mogłyby w ramach protokołu przyjąć w imieniu i w interesie takich terytoriów. Zgodnie z postanowieniem, o którym mowa powyżej, w deklaracji wskazuje się kompetencje dotyczące zagadnień regulowanych protokołem przekazane Wspólnocie przez państwa członkowskie na mocy Traktatów. Zakres i sposób sprawowania przez Wspólnotę takich kompetencji podlega z natury rzeczy ciągłym zmianom — w miarę jak Wspólnota przyjmuje odpowiednie przepisy i uregulowania; Wspólnota będzie zatem w miarę potrzeb uzupełniać i zmieniać niniejszą deklarację zgodnie z art. 16 ust. 3 protokołu.

Wspólnota pragnie zaznaczyć, że posiada kompetencje w odniesieniu do przekraczania granic zewnętrznych państw członkowskich, do określania norm i procedur przeprowadzania kontroli osób na tych granicach oraz do określania przepisów dotyczących wiz na pobyt nie dłuższy niż trzy miesiące.

Kompetencje Wspólnoty obejmują także środki polityki imigracyjnej w zakresie warunków wjazdu i pobytu oraz środki zwalczania nielegalnej imigracji i nielegalnego pobytu, w tym odsyłanie osób przebywających nielegalnie. Może ona ponadto podjąć kroki w celu zapewnienia współpracy w wymienionych wyżej dziedzinach między odpowiednimi działami administracji państw członkowskich, jak również między tymi działami a Komisją. W tych dziedzinach Wspólnota przyjęła odpowiednie przepisy i uregulowania, a zatem jedynie do Wspólnoty należy podejmowanie — w dziedzinach, w których przyjęła ona takie przepisy i uregulowania — przedsięwzięć zewnętrznych z udziałem państw trzecich i właściwych organizacji międzynarodowych.

Ponadto polityka Wspólnoty w dziedzinie współpracy na rzecz rozwoju stanowi uzupełnienie polityki państw członkowskich i obejmuje przepisy służące zapobieganiu handlowi ludźmi i jego zwalczaniu.

DECYZJA RADY

z dnia 24 lipca 2006 r.

w sprawie zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej Protokołu o zapobieganiu, zwalczaniu oraz karaniu za handel ludźmi, w szczególności kobietami i dziećmi, uzupełniającego Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej, dotycząca tych postanowień protokołu, które są objęte zakresem zastosowania tytułu IV część III Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską

(2006/619/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 62 pkt 2, art. 63 pkt 3 i art. 66 w związku z jego art. 300 ust. 2 akapit pierwszy i jego art. 300 ust. 3 akapit pierwszy,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Elementy protokołu, które podlegają kompetencji Wspólnoty, były przedmiotem negocjacji prowadzonych za zgodą Rady przez Komisję w imieniu Wspólnoty.
- (2) Rada poleciła Komisji podjęcie negocjacji w sprawie przystąpienia Wspólnoty do przedmiotowej umowy międzynarodowej.
- (3) Negocjacje zostały pomyślnie zakończone, a dokument będący ich wynikiem został podpisany przez Wspólnotę w dniu 12 grudnia 2000 r. zgodnie z decyzją Rady 2001/87/WE z dnia 8 grudnia 2000 r. ⁽²⁾
- (4) Niektóre państwa członkowskie są już stronami protokołu, podczas gdy w innych proces ratyfikacji jeszcze się nie zakończył.
- (5) Niniejsza decyzja pozostaje bez uszczerbku dla pozycji Zjednoczonego Królestwa i Irlandii określonej w Protokole włączającym dorobek Schengen w ramy Unii Europejskiej oraz Protokole stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii, które to protokoły załączone są do Traktatu o Unii Europejskiej oraz Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską; niniejsza decyzja nie wiąże zatem Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w takim zakresie, w jakim dotyczy ona sprawowania przez Wspólnotę uprawnień zewnętrznych w dziedzinach, w których wewnętrzne przepisy Wspólnoty nie są wiążące dla Zjednoczonego Królestwa lub Irlandii.
- (6) Niniejsza decyzja pozostaje bez uszczerbku dla stanowiska Danii określonego w Protokole w sprawie stanowiska Danii załączonym do Traktatu o Unii Europejskiej oraz Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską; Dania nie uczestniczy zatem w jej przyjęciu i nie jest nią związana.

- (7) Zawarcie konwencji zostało zatwierdzone w imieniu Wspólnoty decyzją Rady 2004/579/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. ⁽³⁾, co jest warunkiem uzyskania przez Wspólnotę statusu strony protokołu zgodnie z art. 37 ust. 2 konwencji.
- (8) Spełnione zostały pozostałe warunki pozwalające Wspólnocie na złożenie dokumentu zatwierdzenia, o którym mowa w art. 36 ust. 3 konwencji i art. 16 ust. 3 protokołu.
- (9) Zawarcie protokołu należy zatwierdzić w imieniu Wspólnoty w takim zakresie, w jakim jego postanowienia są objęte zakresem zastosowania tytułu IV część III Traktatu.
- (10) Zawarcie w imieniu Wspólnoty Europejskiej protokołu w takim zakresie, w jakim jego postanowienia są objęte zakresem zastosowania art. 179 i 181a Traktatu, należy zatwierdzić odrębną decyzją Rady ⁽⁴⁾.
- (11) Składając dokument zatwierdzenia, Wspólnota powinna złożyć także deklarację co do zakresu kompetencji Wspólnoty w kwestiach regulowanych protokołem o handlu ludźmi, zgodnie z jego art. 16 ust. 3,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Wspólnoty Europejskiej Protokół o zapobieganiu, zwalczaniu oraz karaniu za handel ludźmi, w szczególności kobietami i dziećmi, uzupełniający Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej, zawarty w załączniku I.

Wspólnotowy dokument stanowiący formalne tego potwierdzenie zawiera deklarację dotyczącą kompetencji Wspólnoty zgodnie z art. 16 ust. 3 protokołu, przedstawioną w załączniku II.

⁽¹⁾ Dotychczas niepublikowana w Dzienniku Urzędowym.

⁽²⁾ Dz.U. L 30 z 1.2.2001, str. 44.

⁽³⁾ Dz.U. L 261 z 6.8.2004, str. 11.

⁽⁴⁾ Patrz: str. 44 niniejszego Dziennika Urzędowego.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja ma zastosowanie do tych postanowień protokołu, które są objęte zakresem zastosowania tytułu IV część III Traktatu.

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 3

Przewodniczący Rady jest upoważniony do wyznaczenia osoby umocowanej do złożenia dokumentu stanowiącego formalne potwierdzenie, aby w ten sposób uczynić protokół wiążącym dla Wspólnoty.

Sporządzono w Brukseli, dnia 24 lipca 2006 r.

W imieniu Rady

K. RAJAMÄKI

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

PROTOCOL

**to Prevent, Suppress and Punish Trafficking in Persons, Especially Women and Children,
supplementing the United Nations Convention against Transnational Organised Crime**

PREAMBLE

THE STATES PARTIES TO THIS PROTOCOL,

DECLARING that effective action to prevent and combat trafficking in persons, especially women and children, requires a comprehensive international approach in the countries of origin, transit and destination that includes measures to prevent such trafficking, to punish the traffickers and to protect the victims of such trafficking, including by protecting their internationally recognised human rights,

TAKING INTO ACCOUNT the fact that, despite the existence of a variety of international instruments containing rules and practical measures to combat the exploitation of persons, especially women and children, there is no universal instrument that addresses all aspects of trafficking in persons,

CONCERNED that, in the absence of such an instrument, persons who are vulnerable to trafficking will not be sufficiently protected,

RECALLING General Assembly resolution 53/111 of 9 December 1998, in which the Assembly decided to establish an open-ended intergovernmental ad hoc committee for the purpose of elaborating a comprehensive international convention against transnational organised crime and of discussing the elaboration of, *inter alia*, an international instrument addressing trafficking in women and children,

CONVINCED that supplementing the United Nations Convention against Transnational Organised Crime with an international instrument for the prevention, suppression and punishment of trafficking in persons, especially women and children, will be useful in preventing and combating that crime,

HAVE AGREED AS FOLLOWS:

I. GENERAL PROVISIONS

Article 3

Article 1

Use of terms

**Relation with the United Nations Convention against
Transnational Organised Crime**

1. This Protocol supplements the United Nations Convention against Transnational Organised Crime. It shall be interpreted together with the Convention.

2. The provisions of the Convention shall apply, *mutatis mutandis*, to this Protocol unless otherwise provided herein.

3. The offences established in accordance with article 5 of this Protocol shall be regarded as offences established in accordance with the Convention.

Article 2

Statement of purpose

The purposes of this Protocol are:

- (a) to prevent and combat trafficking in persons, paying particular attention to women and children;
- (b) to protect and assist the victims of such trafficking, with full respect for their human rights; and
- (c) to promote cooperation among States Parties in order to meet those objectives.

For the purposes of this Protocol:

- (a) 'trafficking in persons' shall mean the recruitment, transportation, transfer, harbouring or receipt of persons, by means of the threat or use of force or other forms of coercion, of abduction, of fraud, of deception, of the abuse of power or of a position of vulnerability or of the giving or receiving of payments or benefits to achieve the consent of a person having control over another person, for the purpose of exploitation. Exploitation shall include, at a minimum, the exploitation of the prostitution of others or other forms of sexual exploitation, forced labour or services, slavery or practices similar to slavery, servitude or the removal of organs;
- (b) the consent of a victim of trafficking in persons to the intended exploitation set forth in subparagraph (a) of this article shall be irrelevant where any of the means set forth in subparagraph (a) have been used;
- (c) the recruitment, transportation, transfer, harbouring or receipt of a child for the purpose of exploitation shall be considered 'trafficking in persons' even if this does not involve any of the means set forth in subparagraph (a) of this article;
- (d) 'child' shall mean any person under 18 years of age.

Article 4

Scope of application

This Protocol shall apply, except as otherwise stated herein, to the prevention, investigation and prosecution of the offences established in accordance with article 5 of this Protocol, where those offences are transnational in nature and involve an organised criminal group, as well as to the protection of victims of such offences.

Article 5

Criminalisation

1. Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences the conduct set forth in article 3 of this Protocol, when committed intentionally.

2. Each State Party shall also adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences:

- (a) subject to the basic concepts of its legal system, attempting to commit an offence established in accordance with paragraph 1 of this article;
- (b) participating as an accomplice in an offence established in accordance with paragraph 1 of this article; and
- (c) organising or directing other persons to commit an offence established in accordance with paragraph 1 of this article.

II. PROTECTION OF VICTIMS OF TRAFFICKING IN PERSONS

Article 6

Assistance to and protection of victims of trafficking in persons

1. In appropriate cases and to the extent possible under its domestic law, each State Party shall protect the privacy and identity of victims of trafficking in persons, including, *inter alia*, by making legal proceedings relating to such trafficking confidential.

2. Each State Party shall ensure that its domestic legal or administrative system contains measures that provide to victims of trafficking in persons, in appropriate cases:

- (a) information on relevant court and administrative proceedings;
- (b) assistance to enable their views and concerns to be presented and considered at appropriate stages of criminal proceedings against offenders, in a manner not prejudicial to the rights of the defence.

3. Each State Party shall consider implementing measures to provide for the physical, psychological and social recovery of victims of trafficking in persons, including, in appropriate cases, in cooperation with non-governmental organisations,

other relevant organisations and other elements of civil society, and, in particular, the provision of:

- (a) appropriate housing;
- (b) counselling and information, in particular as regards their legal rights, in a language that the victims of trafficking in persons can understand;
- (c) medical, psychological and material assistance; and
- (d) employment, educational and training opportunities.

4. Each State Party shall take into account, in applying the provisions of this article, the age, gender and special needs of victims of trafficking in persons, in particular the special needs of children, including appropriate housing, education and care.

5. Each State Party shall endeavour to provide for the physical safety of victims of trafficking in persons while they are within its territory.

6. Each State Party shall ensure that its domestic legal system contains measures that offer victims of trafficking in persons the possibility of obtaining compensation for damage suffered.

Article 7

Status of victims of trafficking in persons in receiving States

1. In addition to taking measures pursuant to article 6 of this Protocol, each State Party shall consider adopting legislative or other appropriate measures that permit victims of trafficking in persons to remain in its territory, temporarily or permanently, in appropriate cases.

2. In implementing the provision contained in paragraph 1 of this article, each State Party shall give appropriate consideration to humanitarian and compassionate factors.

Article 8

Repatriation of victims of trafficking in persons

1. The State Party of which a victim of trafficking in persons is a national or in which the person had the right of permanent residence at the time of entry into the territory of the receiving State Party shall facilitate and accept, with due regard for the safety of that person, the return of that person without undue or unreasonable delay.

2. When a State Party returns a victim of trafficking in persons to a State Party of which that person is a national or in which he or she had, at the time of entry into the territory of the receiving State Party, the right of permanent residence, such return shall be with due regard for the safety of that person and for the status of any legal proceedings related to the fact that the person is a victim of trafficking and shall preferably be voluntary.

3. At the request of a receiving State Party, a requested State Party shall, without undue or unreasonable delay, verify whether a person who is a victim of trafficking in persons is its national or had the right of permanent residence in its territory at the time of entry into the territory of the receiving State Party.

4. In order to facilitate the return of a victim of trafficking in persons who is without proper documentation, the State Party of which that person is a national or in which he or she had the right of permanent residence at the time of entry into the territory of the receiving State Party shall agree to issue, at the request of the receiving State Party, such travel documents or other authorisation as may be necessary to enable the person to travel to and re-enter its territory.

5. This article shall be without prejudice to any right afforded to victims of trafficking in persons by any domestic law of the receiving State Party.

6. This article shall be without prejudice to any applicable bilateral or multilateral agreement or arrangement that governs, in whole or in part, the return of victims of trafficking in persons.

III. PREVENTION, COOPERATION AND OTHER MEASURES

Article 9

Prevention of trafficking in persons

1. States Parties shall establish comprehensive policies, programmes and other measures:

- (a) to prevent and combat trafficking in persons; and
- (b) to protect victims of trafficking in persons, especially women and children, from revictimisation.

2. States Parties shall endeavour to undertake measures such as research, information and mass media campaigns and social and economic initiatives to prevent and combat trafficking in persons.

3. Policies, programmes and other measures established in accordance with this article shall, as appropriate, include cooperation with non-governmental organisations, other relevant organisations and other elements of civil society.

4. States Parties shall take or strengthen measures, including through bilateral or multilateral cooperation, to alleviate the factors that make persons, especially women and children, vulnerable to trafficking, such as poverty, underdevelopment and lack of equal opportunity.

5. States Parties shall adopt or strengthen legislative or other measures, such as educational, social or cultural measures, including through bilateral and multilateral cooperation, to discourage the demand that fosters all forms of exploitation of persons, especially women and children, that leads to trafficking.

Article 10

Information exchange and training

1. Law enforcement, immigration or other relevant authorities of States Parties shall, as appropriate, cooperate with one another by exchanging information, in accordance with their domestic law, to enable them to determine:

- (a) whether individuals crossing or attempting to cross an international border with travel documents belonging to other persons or without travel documents are perpetrators or victims of trafficking in persons;
- (b) the types of travel document that individuals have used or attempted to use to cross an international border for the purpose of trafficking in persons; and
- (c) the means and methods used by organised criminal groups for the purpose of trafficking in persons, including the recruitment and transportation of victims, routes and links between and among individuals and groups engaged in such trafficking, and possible measures for detecting them.

2. States Parties shall provide or strengthen training for law enforcement, immigration and other relevant officials in the prevention of trafficking in persons. The training should focus on methods used in preventing such trafficking, prosecuting the traffickers and protecting the rights of the victims, including protecting the victims from the traffickers. The training should also take into account the need to consider human rights and child- and gender-sensitive issues and it should encourage cooperation with non-governmental organisations, other relevant organisations and other elements of civil society.

3. A State Party that receives information shall comply with any request by the State Party that transmitted the information that places restrictions on its use.

Article 11

Border measures

1. Without prejudice to international commitments in relation to the free movement of people, States Parties shall strengthen, to the extent possible, such border controls as may be necessary to prevent and detect trafficking in persons.

2. Each State Party shall adopt legislative or other appropriate measures to prevent, to the extent possible, means of transport operated by commercial carriers from being used in the commission of offences established in accordance with article 5 of this Protocol.

3. Where appropriate, and without prejudice to applicable international conventions, such measures shall include establishing the obligation of commercial carriers, including any transportation company or the owner or operator of any means of transport, to ascertain that all passengers are in possession of the travel documents required for entry into the receiving State.

4. Each State Party shall take the necessary measures, in accordance with its domestic law, to provide for sanctions in cases of violation of the obligation set forth in paragraph 3 of this article.

5. Each State Party shall consider taking measures that permit, in accordance with its domestic law, the denial of entry or revocation of visas of persons implicated in the commission of offences established in accordance with this Protocol.

6. Without prejudice to article 27 of the Convention, States Parties shall consider strengthening cooperation among border control agencies by, *inter alia*, establishing and maintaining direct channels of communication.

Article 12

Security and control of documents

Each State Party shall take such measures as may be necessary, within available means:

- (a) to ensure that travel or identity documents issued by it are of such quality that they cannot easily be misused and cannot readily be falsified or unlawfully altered, replicated or issued; and
- (b) to ensure the integrity and security of travel or identity documents issued by or on behalf of the State Party and to prevent their unlawful creation, issuance and use.

Article 13

Legitimacy and validity of documents

At the request of another State Party, a State Party shall, in accordance with its domestic law, verify within a reasonable time the legitimacy and validity of travel or identity documents issued or purported to have been issued in its name and suspected of being used for trafficking in persons.

IV. FINAL PROVISIONS

Article 14

Saving clause

1. Nothing in this Protocol shall affect the rights, obligations and responsibilities of States and individuals under international law, including international humanitarian law and international human rights law and, in particular, where applicable, the 1951 Convention⁽¹⁾ and the 1967 Protocol⁽²⁾ relating to the Status of Refugees and the principle of non-refoulement as contained therein.

2. The measures set forth in this Protocol shall be interpreted and applied in a way that is not discriminatory to persons on the ground that they are victims of trafficking in persons. The interpretation and application of those measures

shall be consistent with internationally recognised principles of non-discrimination.

Article 15

Settlement of disputes

1. States Parties shall endeavour to settle disputes concerning the interpretation or application of this Protocol through negotiation.

2. Any dispute between two or more States Parties concerning the interpretation or application of this Protocol that cannot be settled through negotiation within a reasonable time shall, at the request of one of those States Parties, be submitted to arbitration. If, six months after the date of the request for arbitration, those States Parties are unable to agree on the organisation of the arbitration, any one of those States Parties may refer the dispute to the International Court of Justice by request in accordance with the Statute of the Court.

3. Each State Party may, at the time of signature, ratification, acceptance or approval of or accession to this Protocol, declare that it does not consider itself bound by paragraph 2 of this article. The other States Parties shall not be bound by paragraph 2 of this article with respect to any State Party that has made such a reservation.

4. Any State Party that has made a reservation in accordance with paragraph 3 of this article may at any time withdraw that reservation by notification to the Secretary-General of the United Nations.

Article 16

Signature, ratification, acceptance, approval and accession

1. This Protocol shall be open to all States for signature from 12 to 15 December 2000 in Palermo, Italy, and thereafter at United Nations Headquarters in New York until 12 December 2002.

2. This Protocol shall also be open for signature by regional economic integration organisations provided that at least one member State of such organisation has signed this Protocol in accordance with paragraph 1 of this article.

3. This Protocol is subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations. A regional economic integration organisation may deposit its instrument of ratification, acceptance or approval if at least one of its member States has done likewise. In that instrument of ratification, acceptance or approval, such organisation shall declare the extent of its competence with respect to the matters governed by this Protocol. Such organisation shall also inform the depositary of any relevant modification in the extent of its competence.

⁽¹⁾ United Nations, *Treaty Series*, vol. 189, No 2545.

⁽²⁾ *Ibid.*, vol. 606, No 8791.

4. This Protocol is open for accession by any State or any regional economic integration organisation of which at least one Member State is a Party to this Protocol. Instruments of accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations. At the time of its accession, a regional economic integration organisation shall declare the extent of its competence with respect to matters governed by this Protocol. Such organisation shall also inform the depositary of any relevant modification in the extent of its competence.

Article 17

Entry into force

1. This Protocol shall enter into force on the 90th day after the date of deposit of the 40th instrument of ratification, acceptance, approval or accession, except that it shall not enter into force before the entry into force of the Convention. For the purpose of this paragraph, any instrument deposited by a regional economic integration organisation shall not be counted as additional to those deposited by Member States of such organisation.

2. For each State or regional economic integration organisation ratifying, accepting, approving or acceding to this Protocol after the deposit of the 40th instrument of such action, this Protocol shall enter into force on the 30th day after the date of deposit by such State or organisation of the relevant instrument or on the date this Protocol enters into force pursuant to paragraph 1 of this article, whichever is the later.

Article 18

Amendment

1. After the expiry of five years from the entry into force of this Protocol, a State Party to the Protocol may propose an amendment and file it with the Secretary-General of the United Nations, who shall thereupon communicate the proposed amendment to the States Parties and to the Conference of the Parties to the Convention for the purpose of considering and deciding on the proposal. The States Parties to this Protocol meeting at the Conference of the Parties shall make every effort to achieve consensus on each amendment. If all efforts at consensus have been exhausted and no agreement has been reached, the amendment shall, as a last resort, require for its adoption a two-thirds majority vote of the States Parties to this Protocol present and voting at the meeting of the Conference of the Parties.

2. Regional economic integration organisations, in matters within their competence, shall exercise their right to vote under this article with a number of votes equal to the number of their Member States that are Parties to this Protocol. Such organisations shall not exercise their right to vote if their Member States exercise theirs and vice versa.

3. An amendment adopted in accordance with paragraph 1 of this article is subject to ratification, acceptance or approval by States Parties.

4. An amendment adopted in accordance with paragraph 1 of this article shall enter into force in respect of a State Party 90 days after the date of the deposit with the Secretary-General of the United Nations of an instrument of ratification, acceptance or approval of such amendment.

5. When an amendment enters into force, it shall be binding on those States Parties which have expressed their consent to be bound by it. Other States Parties shall still be bound by the provisions of this Protocol and any earlier amendments that they have ratified, accepted or approved.

Article 19

Denunciation

1. A State Party may denounce this Protocol by written notification to the Secretary-General of the United Nations. Such denunciation shall become effective one year after the date of receipt of the notification by the Secretary-General.

2. A regional economic integration organisation shall cease to be a Party to this Protocol when all of its Member States have denounced it.

Article 20

Depositary and languages

1. The Secretary-General of the United Nations is designated depositary of this Protocol.

2. The original of this Protocol, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned plenipotentiaries, being duly authorised thereto by their respective Governments, have signed this Protocol.

ZAŁĄCZNIK II

Deklaracja dotycząca kompetencji Wspólnoty Europejskiej w kwestiach regulowanych Protokołem o zapobieganiu, zwalczaniu i karaniu za handel ludźmi, w szczególności kobietami i dziećmi, uzupełniającym Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej

Artykuł 16 ust. 3 protokołu o zapobieganiu, zwalczaniu oraz karaniu za handel ludźmi, w szczególności kobietami i dziećmi, stanowi, że dokument ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia protokołu przez regionalną organizację integracji gospodarczej zawiera deklarację określającą te zagadnienia regulowane protokołem, co do których państwa członkowskie tej organizacji będące stronami protokołu przekazały kompetencje na rzecz takiej organizacji.

Protokół o zapobieganiu, zwalczaniu oraz karaniu za handel ludźmi, w szczególności kobietami i dziećmi, ma zastosowanie — zgodnie z kompetencjami przekazanymi Wspólnocie Europejskiej — do terytoriów, do których stosuje się Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, na zasadach ustalonych w tym traktacie, w szczególności w art. 299 Traktatu oraz załączonych do niego protokołach.

Niniejsza deklaracja pozostaje bez uszczerbku dla pozycji Zjednoczonego Królestwa i Irlandii określonej w Protokole włączającym dorobek Schengen w ramy Unii Europejskiej oraz Protokole w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii, które to protokoły załączone są do Traktatu o Unii Europejskiej oraz Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską.

Deklaracja pozostaje również bez uszczerbku dla stanowiska Danii określonego w Protokole w sprawie stanowiska Danii załączonym do Traktatu o Unii Europejskiej oraz Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską.

Zgodnie z art. 299 niniejsza deklaracja nie dotyczy także tych terytoriów państw członkowskich, do których nie ma zastosowania wyżej wymieniony traktat, oraz pozostaje bez uszczerbku dla wszelkich aktów i stanowisk, jakie zainteresowane państwa członkowskie mogłyby w ramach protokołu przyjąć w imieniu i w interesie takich terytoriów. Zgodnie z postanowieniem, o którym mowa powyżej, w deklaracji wskazuje się kompetencje dotyczące zagadnień regulowanych protokołem przekazane Wspólnocie przez państwa członkowskie na mocy Traktatów. Zakres i sposób sprawowania przez Wspólnotę takich kompetencji podlega z natury rzeczy ciągłym zmianom — w miarę jak Wspólnota przyjmuje odpowiednie przepisy i uregulowania; Wspólnota będzie zatem w miarę potrzeb uzupełniać i zmieniać niniejszą deklarację zgodnie z art. 16 ust. 3 protokołu.

Wspólnota pragnie zaznaczyć, że posiada kompetencje w odniesieniu do przekraczania granic zewnętrznych państw członkowskich, do określania norm i procedur przeprowadzania kontroli osób na tych granicach oraz do określania przepisów dotyczących wiz na pobyt nie dłuższy niż trzy miesiące.

Kompetencje Wspólnoty obejmują także środki polityki imigracyjnej w zakresie warunków wjazdu i pobytu oraz środki zwalczania nielegalnej imigracji i nielegalnego pobytu, w tym odsyłanie osób przebywających nielegalnie. Może ona ponadto podjąć kroki w celu zapewnienia współpracy w wymienionych wyżej dziedzinach między odpowiednimi działami administracji państw członkowskich, jak również między tymi działami a Komisją. W tych dziedzinach Wspólnota przyjęła odpowiednie przepisy i uregulowania, a zatem jedynie do Wspólnoty należy podejmowanie — w dziedzinach, w których przyjęła ona takie przepisy i uregulowania — przedsięwzięć zewnętrznych z udziałem państw trzecich i właściwych organizacji międzynarodowych.

Ponadto polityka Wspólnoty w dziedzinie współpracy na rzecz rozwoju stanowi uzupełnienie polityki państw członkowskich i obejmuje przepisy służące zapobieganiu handlowi ludźmi i jego zwalczaniu.
